ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

18. årg. **4**

JUL/AUG 1976

Abonnement 1976 kr. 55.-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12[1], 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N., tlf. Ægir 10529.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 55,00 for året 1976) til regnskabskontorets gironr. 911 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N. Tlf. Ægir 10529.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information – SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL – SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's DUPLIK: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

REPRÆSENTANT FOR VESTSJÆLLAND: Ebbe Truelsen, Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Kong Hansgade 18, 9000 Aalborg, tlf. (08) 12 98 21.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

INDEHOLDER bl. a.:

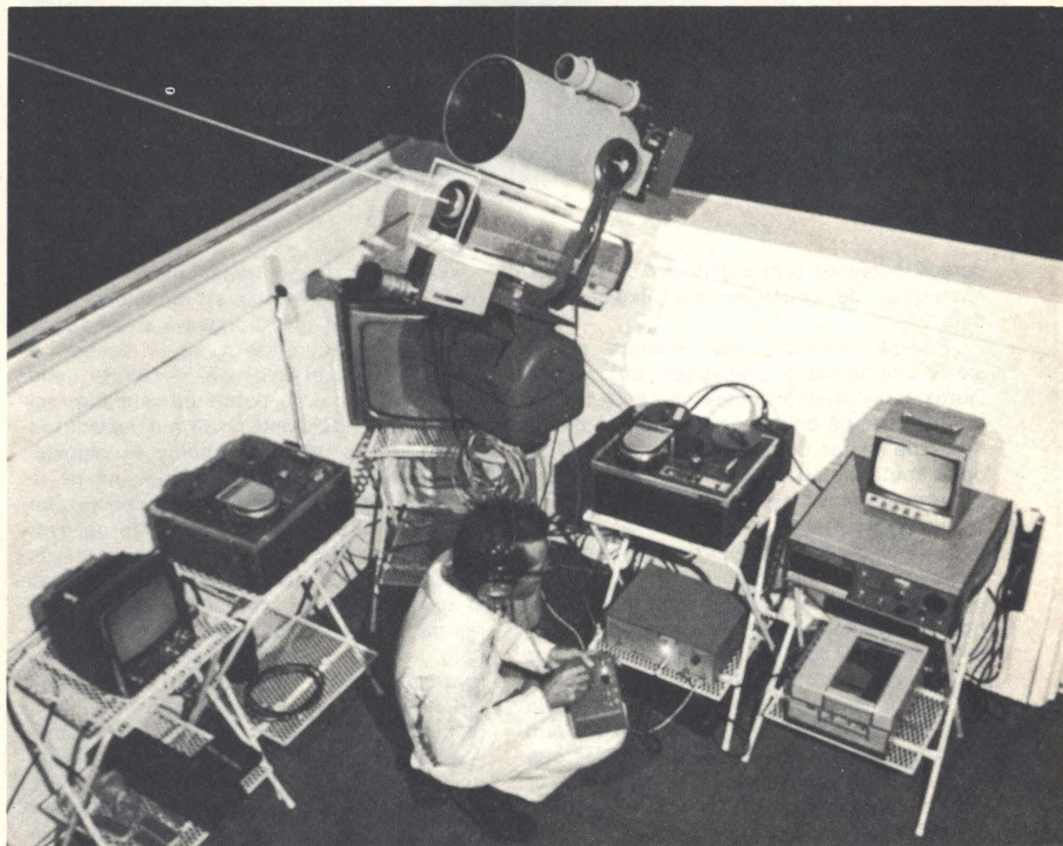
»PROJEKT STARLIGHT«

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

Mange UFO-grupper eller -organisationer har i tidens løb set dagens lys, og hovedparten har med hensyn til virkemåde og opbygning nok været skåret over nogenlunde samme læst.

I 1975 blev der i Texas, USA, imidlertid startet en noget anderledes organisation, der bl. a. havde UFO'erne som forskningsemne. Det er organisationen „Projekt Starlight", som har valgt at gribe UFO-sagen an fra en rent teknisk og instrumentel side. I første nummer af organisationens tidsskrift siges det: „Lad instrumenter udføre så meget af arbejdet som muligt – det registrerende (af UFO'er), det målende og dataindsamlende. Instrumenter er betydelig mere følsomme og fintmærkende og har ingen forudfattede eller følelsesbetonede kartofler, der skal hyppes, hvilket kan være tilfældet for menneskelige undersøgere. Lad kvalifi-

Figur 1.

Figur 2.

cerede personer som ingeniører og fysikere analysere de instrumentelt registrerede data."

„Projekt Starlight" har allerede på et større landområde opbygget en mindre „jordstation" med avanceret materiel, hvilket er illustreret på billederne herved. Gruppens hovedidé er, at det evt. vil være muligt at opnå kontakt med UFO'erne via modtagelse og afsendelse af signaler. Adskillige UFO-beretninger fortæller om, at UFO'er har reageret på vidners signalering med lygter eller anden form for lys, og da en af de specielle egenskaber ved UFO'erne selv er deres varierende lysudsendelse – mange gange pulseren eller glimten i bestemte mønstre – har man i „Projekt Starlight" satset på kontakt og evt. kommunikation med UFO'erne via lysstråler. Man har forladt ideen om en form for radiokommunikation, da det alt for ofte er sket, at UFO'erne – eller deres felt – er set ødelægge eller interferere med vor egen radiotransmission.

Lyssignalet fra „jordstationen" til et evt. registreret UFO sker via en moduleret laserstråle. Udstyret, der bringes i anvendelse i en sådan situation, ses på fig. 1. Laseren er anbragt under et teleskop, der både tjener til betragtning af objektet med samtidig registrering på videobånd og til automatisk indstilling af laserstrålens retning til objektet. Meddelelsen til UFO'et er kodet ind på laserstrålen, og man håber så, at den evt. besætning i UFO'et formår at opfatte og oversætte budskabet – f. eks. via en fjernsynsskærm. Alt hvad der i en given situation ses af og foretages af „jordstationen" registreres på bånd og videobånd, hvorpå der samtidig løbende indkøres en tidsreference (svarende til vor „frk. Klokken"). Projektets leder, Ray Stanford, sidder med en kontrolpult, hvorfra instrumenterne kan fjernstyres.

På fig. 2 ses en anden form for signaleringssystem, som „Projekt Starlight" håber at få brug for (og allerede har brugt et par gange med et øjensynlig heldigt resultat).

Det er en stor cirkel bestående af 91 spotlight på hver 150 watt med et centralt spotlight i centrum. Rækken af lys er kodet elektronisk, så enkeltlys eller dele af cirklen kan lyse eller blinke efter fastlagte mønstre, afhængig af den kode, der er programmeret. Cirklen måler 30 m i diameter.

SUFOI har etableret kontakt med „Projekt Starlight“ og vi vil fremover prøve at holde UFO-NYT's læsere orienteret om evt. nyt fra forsøget på kontakt med UFO'erne.

Kilde: J. Instr. UFO Res. 1/1, 75. /Fl.A.

For første gang indrømmer den amerikanske regering, at man tror på, at . . .

Der eksisterer intelligent liv i det ydre rum

. . . 12 højtstående videnskabsmænd arbejder på udstyr for at forsøge kontakt inden 15 år.

For første gang har den amerikanske regering officielt indrømmet, at man tror på, at der findes intelligent liv i det ydre rum – samt at man vil forsøge at gøre U.S.A. til den første nation, der får kontakt med disse fremmede civilisationer.

Af LEE HARRISON

For at nå dette utrolige mål har regeringen nedsat en førsteklasses forskningsgruppe bestående af 12 fremtrædende videnskabsmænd, der arbejder på at fremstille et yderst følsomt udstyr, der er i stand til at indfange signaler fra andre verdener.

Denne gruppe skal aflægge rapport til præsidenten ved årets udgang om den bedste måde at kontakte civilisationer i det ydre rum på, hvor lang tid det vil tage, og hvor meget det koster.

„Hos os er der ingen tvivl om, at intelligent liv – langt mere avanceret og kompliceret end vores eget – er udbredt i det ydre rum“, erklærer Dr. John Billingham, leder af forskningsgruppen.

„Og USA ønsker at blive den første nation, der finder sikre beviser på ikke-jordisk liv og kontakter det.“

„Når vi får kontakt – muligvis indenfor de næste 15 år – vil det blive den største sensation i menneskehedens historie. Disse fremskredne civilisationer kunne hjælpe os med at overvinde problemer såsom sygdom, forurening, fødevare- og energi-knaphed og naturkatastrofer.“

Dr. Ichtiaque Rasool fra NASA (National Aeronautics and Space Administration) siger, at forskningsprojektet er den første officielle regeringsundersøgelse, der har til opgave at fremstille udstyr, der kan opspore liv i det ydre rum.

„Dette projekt er af stor betydning. Det er det første skridt mod virkelig kontakt med ikke-jordisk liv,“ erklærer han.

„Og ved at finansiere denne forskningsgruppe har regeringen fastslået sin tro på, at der et eller andet sted derude er intelligent liv.“

„Vi mener, at der er andre planeter, der allerede kommunikerer med hinanden. Vores drøm er at gøre Jorden til et led i dette netværk af interstellar kommunikation. Det er en drøm, som vi er besluttet på at realisere.“

NASA bruger 450.000 dollars (ca. 2,7 mill.

d. kr.) på projektet, som udføres på heltidsbasis ved Ames Research Center i Mountain View i Californien. Dr. Billingham leder et hold bestående af 12 fremragende forskere – rumfysikere, astronomer og planetfysikere – der skal udvikle et avanceret system af radioteleskoper og EDB-udstyr til at opfange og decifrere signaler fra rummet.

„Formålet med vores projekt er præcist at finde ud af, hvilken slags udstyr der behøves, og hvor meget det vil koste," siger Dr. Billingham. „Ved dette års udgang skal vi rapportere til præsidenten, hvorledes man kan kontakte liv i det ydre rum. Jeg kan på nuværende tidspunkt sige, at vi har tilstrækkelig viden til at få kontakt – nu mangler vi blot grønt lys fra Kongressen.

„Vi er overbevist om, at andre civilisationer i universet ivrigt afsøger himmelrummene for at prøve på at få radiokontakt med en anden levende planet såsom jorden."

Dr. Billingham siger, at forskningen blev sat i gang af „den voksende tro hos videnskabsmænd – især indenfor NASA – på, at Jorden ikke er den eneste planet med liv i universet".

Han forklarer: „Vi har nu overbevisende data om, at liv blev skabt af enkle kemiske forbindelser i vor atmosfære – brint, metan, ammoniak, kulsyre og vand – da vore planet blev dannet for 4,5 mia. år siden."

„Således er enhver planet, der er dannet før Jorden, og som også havde disse grundlæggende livsbyggesten i sin atmosfære, sandsynligvis befolket med intelligensvæsener, der er mere fremskredne end os."

„Vi tror, at nogle planeter er mia. af år ældre end Jorden – så deres civilsationer vil være mia. af år længere fremme end os. Det er en fantastisk tanke, men jeg er sikker på, at der findes så fremskredne rumcivilisationer, at vores vil ligne stenalderen i sammenligning."

„De fremmedes legemer vil have beholdt bestemte menneskelige karakteristika og mistet andre, fordi udviklingen igennem mia. af år kasserer de legemsdele, der ikke længere anvendes. F. eks. har mennesker ikke længere lange tæer, fordi vi ikke mere klatrer i træer."

„Jeg er sikker på, at de fremmede har større hjerner og går oprejst, på to, fordi det er nyttige karakteristika, som vi mennesker har beholdt. Men det er muligt, at disse avancerede væseners ben næsten er forsvundet. De har muligvis utrolige transportsystemer – drevet af for mennesket ukendte energikilder – der har formindsket deres afhængighed af ben."

Dr. Billingham tilføjer, at i løbet af deres udvikling har de fremmede måske fundet ud af, at to øjne, en mund og en næse ikke er nødvendige, „i hvilket tilfælde deres ansigter ikke ville ligne vores".

„For os ligner de måske de frygteligste uhyrer, vi nogensinde har set – men de ville være de mest intelligente og avancerede væsener, vi nogensinde har mødt."

Dr. John Billingham og Ichtiaque Rasool, der citeres i ovenstående artikel, er højststående videnskabsmænd i NASA.

Dr. Billingham er leder af Bio-Teknisk Afdeling ved NASA's Ames Research Center og er regeringens officielle talsmand med hensyn til ikke-jordisk liv.

Dr. Rasool er ledende videnskabsmand i NASA's kontor for rumvidenskab i Washington, kontrolcentret for alle organisationens videnskabelige forskningsprojekter over hele jorden.

National Enquirer, 9. marts 76/
Torsten Dam-Jensen.

Bedre sent end aldrig!!

Den 23/8-75 viste dansk TV en udsendelse om de svenske folksparker. I slutningen af udsendelsen optrådte på skærmen en stærkt lysende kugle, der pænt og adstadigt bevægede sig hen over himlen for tilsidst at forsvinde bag nogle træer.

De følgende dage blev SUFOI ringet op af mange mennesker, som mente, dette lysende objekt måtte være et UFO!

SUFOI har faktisk arbejdet med denne sag lige siden, men en række næsten helt groteske forsinkelser har bevirket, at vi først kan bringe nærmere oplysninger om denne sag i nr. 5/76.

KML.

observationer

Travis Walton sagen

Om morgenen den 6. november 1975 blev indbyggere i Arizona, U.S.A., opskræmt ved nyheden om, at en ung brændehugger fra Arizona aftenen før var „forsvundet i et lynglimt fra et UFO". De første pressenyheder, der kom fra Heber og Holbrook (2 mindre byer i Østarizona, O. A.) var noget fejlagtige, og senere udtalelser af personer, som ikke havde virkeligt kendskab til tingene, forvirrede tingene, men her gives nu oplysninger, som APRO har fået. Når der foreligger resultater af forskellige prøver, hovedvidnerne har gennemgået, og sagen er mere klarlagt, vil nye oplysninger blive givet.

Det er hovedformålet med denne redegørelse at klarlægge vidnesbyrdet på Travis Walton's vegne, thi han er blevet chikaneret og mistænkeliggjort gennem massemedierne (presse, radio og TV, o. a.) såvel som af UFO-entusiaster. APRO's lokale medarbejder, Raymond Jordan's rapport giver os hovedpunkterne:

Den 5. november ca. kl. 18.15 kørte Michael Rogers i sin 1964-mandskabsvogn hen ad en ujævn skovvej i området, der hedder Apache-Sitgreaves National Park, ca. 23 km syd for Heber, Arizona. Rogers og hans hold havde arbejdet med maskinsave hele dagen med at udtynde skov og stable rester (kvas) for senere afbrænding. Mandskabet var ansat hos U. S. Skov Service og bestod af: Rogers, 28 år, Travis Walton, 22 år, Ken Peterson, 25 år, Duane Smith, 19 år, Allen Dalis, 21 år, John Goulette, 21 år, og Steve Pierce, 17 år.

Efter at have forladt det område, de havde arbejdet i, var de kun kørt et par hundrede meter, da Dalis opdagede en gullig gløden foran og til højre for dem gennem en tæt beplantning af fyrretræer. Travis, som sad til højre på forsædet med Peterson mellem sig og Rogers, forklarede senere, at han først troede, det var solnedgangen, indtil han blev klar over, det var i nordvest.

Vejen snoede sig op ad bakken, og lastbilen fortsatte at bumpe ind i den højredrejende kurve med en fart af ca. 8 km/t,

Øjenvidner: Fra venstre til højre ses Dwayne Smith, Kenneth Peterson, Allen Dalis, Mike Rogers og John Goulette.

indtil de kom til en lysning, hvor de på meget nær hold blev vidner til et forbløffende syn. Ca. 23--27 meter til højre for dem svævede et glødende objekt lydløst ca. 4,5–6 meter over en brændestabel. Objektet syntes at have nogenlunde samme størrelse som bunken, ca. 4,5 m i diameter og omkring 2,5 meter høj. Den glødede med en farve „som en Coleman-lygte, der lige er tændt". Denne glød var brudt af mørke uigennemsigtige tremmer eller gitterværk (se tegningen baseret på vidnernes skitser). Da de havde fået øje på objektet, råbte Travis til Rogers, at han skulle stoppe, og uden at vente på at lastbilen holdt helt stille, åbnede han døren, sprang ud og gik hurtigt hen mod objektet og standsede ved brændestablen.

Rogers, der kørte vognen og ikke var i stand til at se, hvad de andre så, standsede motoren. Mens Walton gik hen imod objektet, hørte de andre i lastvognen en „dyttende" („beeping") støj, som de beskrev lød som advarselssummeren i passagerkabinen i et passagerfly. Da Walton stod og kiggede op på objektet, hørte mændene en støj, som en af dem beskrev lød som når „en generator starter". Rogers omtalte også yderligere, rumlende, lyde. I mellemtiden begyndte objektet at svinge eller rokke omkring sin vertikale akse.

2 af vidnerne, Mike Rogers og Dwayne Smith, har tegnet det svævende UFO.

Walton stod foran og lige under objektet i adskillige sekunder. Netop som han ville tage et skridt for at gå til højre rundt om stabelen, ramte en smal, funklende, grønblå lysstråle Walton enten i hovedet eller i brystet. Et strålende klart lynglimt omgav hans krop. Ikke en lyd hørtes. Dette stødte (puffede) Walton omkring ca. 30 cm bagud og op i luften med udstrakte arme og hovedet tilbagebøjet. Rogers, som så til den anden side, mens han startede motoren, opfattede genskinnet af lysglimtet på træerne på den anden side af vejen og kiggede tilbage lige tids nok til at se Walton oppe i luften. Rædselslagne skyndte Rogers og de andre mænd sig bort fra stedet. Faktisk så kun én mand Walton ramme jorden. Hele hændelsen varede mindre end 1 minut.

Ca. 500 meter længere henne ad vejen standsede de for at bedømme situationen. I retningen, de kom fra, så Rogers nu gennem træerne et lys, der hævede sig og med lynets fart fór mod nordøst. Så besluttede mændene sig til at tage tilbage for at se efter deres kammerat. Da de i løbet af 15 minutter kom tilbage til stedet, fandt de hverken spor af objektet eller af Walton.

Derpå satte de kurs mod Heber, og kl. 19.35 underrettedes vicesherif Chuck Allison i Navajo (County) området. Allison beskrev mændene som værende yderst oprevne – ja en af dem græd endog. Han sagde, at hvis de havde talt usandt, så var de „pokkers gode skuespillere". Omkring kl. 21.30 ankom så sheriffens mandskab til stedet. 3 af vidnerne nægtede at tage med tilbage. – De fandt hverken spor af Walton eller UFO'et den nat. En eftersøgning blev sat i gang torsdag den 6. november. 40–50 mand gennemsøgte et område på omkring ca. 4 km i radius. Der var stadig intet spor af Travis Walton. Eftersøgningen blev afblæst torsdag eftermiddag, og en meddelelse om en savnet person blev udsendt fredag. En ny eftersøgning blev foranstaltet lørdag og søndag med anvendelse af helikopter, idet man koncentrerede sig om „yderkanten" af området mellem ca. 400 og 1600 meter syd for begivenhedsstedet, men der var stadig intet spor af Walton.

Torsdag blev der snakket om at det var „en muggen affære", et „svindelnummer", hvorefter Rogers anmodede om, at de 6 vidner blev underkastet en polygraf-test. (En polygraf er et apparat til optegnelse af vene- og arteriepuls, nogle gange brugt som en slags løgnedetektor o. a.). Mandag den 10.

november blev prøverne foretaget af polygrafekspert Cy Gilson i Holbrook. 5 af mændene bestod prøven, den 6. prøve blev erklæret „resultatløs". Gilson var af den opfattelse, at Dalis måske ikke havde set hele optrinet. Der er ikke nogen tvivl om, at mændene i det mindste troede, de havde set det, de sagde de så. Gilson anser det for udelukket, at så mange forsøgspersoner kan bestå prøven, hvis de lyver.

Mr. Jordan udspurgte hver af mændene og Rogers på selve stedet, hvor begivenheden fandt sted. Alle var enige om de fundamentale detaljer. Men Rogers, som blev udspurgt lørdag den 8. november, var synlig rystet, især da han beskrev lynglimtet, som havde ramt Walton – der havde været hans ven gennem næsten 12 år.

Observationsbetingelser og vejr: Himlen var klar og mørk med et rødt skær i vest efter solnedgangen. Objektet blev set nordvest for iagttagerne. Månen tegnede sig som et tyndt segl højt på himlen.

Fysiske spor og elektromagnetiske fænomener: Der blev ikke fundet fysiske spor (aftryk af landingsstel, brækkede grene – usædvanlige fodspor) på stedet. Mr. Jordan ankom til hændelsesstedet tidligt lørdag eftermiddag. Mange eftersøgere og andre havde da allerede trampet rundt i området. Der blev ikke bemærket nogen elektromagnetisk forstyrrelse på mandskabsvognen, mens observationen fandt sted. Vicesheriffen Allison sagde, at sheriffens mandskab havde undersøgt for radioaktivitet om torsdagen, den 6. november, og ikke fundet noget afvigende fra den baggrundsstråling, der altid er til stede i naturen. Dette er altså de grundlæggende facts, men det er nødvendigt at rette nogle urigtige fremstillinger, som er blevet udspredt vidt og bredt af pressen.

Om lørdagen var Bill Spaulding til stede på selve stedet, hvor begivenheden fandt sted. Han er forsker og har dannet sin egen gruppe (kaldet „Ground Saucer Watch"), som er hjemmehørende i Phoenix, samtidig med, at han er repræsentant for „Center for UFO Studies" og „MUFON". Fra første færd var Spaulding i forbindelse med massemedierne og gav oplysninger til såvel radio, TV og pressen. Om morgenen den 11. november få minutter efter midnat ringede telefonen i Grant Neff's hjem. (Fru Neff er Travis Waltons søster). Til at begynde med var man ikke klar over, hvem der havde ringet op, fordi den opkaldende talte med svag stemme og lød utydelig og forvirret. Men efter nogle få sekunders forløb blev stemmen genkendt som værende Travis's. Han fortalte at han stod i en telefonboks på en servicestation i Heber.

Mr. Neff og Duane Walton (Travis's broder, som havde afbrudt sit arbejde i Phoenix og var taget til Snowflake for at være med i eftersøgningen efter sin bror og var blevet der) tog afsted til Heber, hvor de fandt Travis sammensunken på bunden af telefonboksen, – ca. 19 km fra det sted, hvor Travis var forsvundet. De tog ham med hjem til Neff's hjem, og lidt efter lidt fik de historien ud af ham.

Travis Walton påstår, at da lyset ramte ham, følte han det, som blev han slået oven i hovedet, og da han kom til bevidsthed igen, fandt han sig selv liggende på et bord tæt under loftet, hvorfra der udgik lys. Der var anbragt noget apparatur på den nederste del af hans brystkasse. Han havde meget udtalte smerter i kroppen, især i hovedet. Rundt om ham stod tre væsener, alle henved ca. 1,50 meter høje. – De havde store øjne, var skaldede og havde små næser, munde og øren. Travis sagde, de mindede ham om menneskefostre. De bar alle løstsiddende brune kedeldragter. Luften i værelset føltes tung og fugtig, og han havde besvær med at trække vejret. Han blev grebet af panik over sin situation og de sære skabninger, slog apparaturet væk fra brystet og langede ud efter væsenerne. Objektet vuggede frem og tilbage, da det ramte gulvet. Væsenerne syntes ikke at blive foruroligede over hans reaktion, men forlod blot værelset og gik til højre ud i gangen.

Han fortalte videre, at så gik han gennem døren og drejede til venstre ned ad gangen og ind i et andet værelse, hvor der stod en stol med trykknapper på armlænene, og væggen syntes at være gennemsigtig, fordi han kunne se noget, han antog for stjernerne. Han satte sig i stolen og trykkede på nogle af knapperne, men da stjernerne derved begyndte at bevæge sig, holdt han op med det.

Kort derefter, fortsatte Travis, kom en mand iført en blå klædning og en gennemsigtig hjelm ind i værelset og opfordrede ham med håndbevægelser til at følge efter sig. Han smilede, men besvarede ikke Travis's spørgsmål eller forsøg på at få en samtale i gang. Han ledsagede Travis ud af fartøjet gennem en „luftsluse" og ned ad en rampe. Her var der mere oplyst, luften føltes frisk, og han kunne trække vejret normalt. Han så nu, at han befandt sig i et stort indelukke og så flere diskosformede objekter parkeret der; nogle af dem havde en glat, metallisk overflade.

Hans ledsager førte ham ind i et andet fartøj, hvor han traf yderligere 3 „mennesker" (1 kvinde og 2 mænd). De lignede hinanden på en prik, som var de af samme familie. De var iført blå klædninger, men havde ingen hjelme. „Mennesket" med hjelmen, ham der havde ført ham ind i dette fartøj, fortsatte sin gang og gik blot igennem det og ud, uden at fjerne hjelmen.

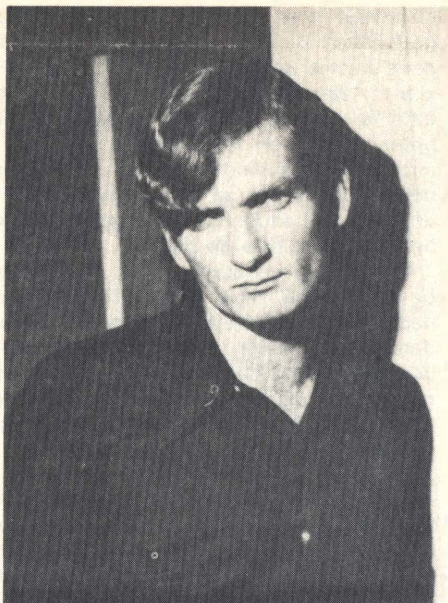
Netop nu blev noget, der mindede om en iltmaske lagt over Travis's ansigt, og han mistede bevidstheden.

Da han kom til sig selv igen, fandt han sig selv liggende på ryggen på en vej. Han kunne mærke kulden fra vejbanen og følte varmen fra et diskosformet objekt, som var i færd med at stige til vejrs over ham, samtidig med at dørene i bunden af det blev lukket.

Han fortalte, at han kunne genkende vejen som den, der førte til Heber, han begav sig afsted mod byen, og da han var ankommet der, telefonerede han til sin søsters hjem.

Da Duane og Travis Walton sammen med Grant Neff ankom til Neff's hjem, gav Duane sin bror noget andet tøj, og puttede det, han havde haft på, i en taske. Det vil blive underkastet en grundig retsmedicinsk analyse.

Han så mager ud og vejede på badevægten 70 kg. Han er 185,5 cm høj. Han begyndte at drikke masser af vand og spise noget hytteost, men klagede derefter over kvalme. Han syntes stadig at være svag og forvirret. Senere på morgenen besluttede Duane at bringe sin bror tilbage til Phoenix og søge kyndig hjælp. Da Duane havde talt med Spaulding, mens Travis havde været

Travis Walton

forsvunden, telefonerede han nu til ham efter at være ankommet til Phoenix. Han fortalte Spaulding, at han mente Travis havde brug for medicinsk hjælp og bad om en komplet helbredsundersøgelse. Spaulding henviste ham imidlertid til en doktor Lester Steward, en hypnoterapeut, som befandt sig i Westward Ho Hotel. De blev hos denne mand (i hans kontor) i 15–20 minutter, mens Steward i løbet af denne tid forsøgte at få fat på en læge gennem telefonen, men tilsyneladende kunne han ikke finde frem til nogen. Duane begyndte at blive mistroisk m. h. t. Dr. Stewards kvalifikationer og tog sin broder med hjem, idet de standsede på vejen for at spise morgenmad.

Nu kimede telefonen ustandselig med opkald fra massemedierne, nysgerrige og endelig også to opkald fra Steward, som tilsyneladende forsøgte at komme ind i sagen igen. Duane besluttede at „tage dampen af" ved at udsende en „dæk"-historie, gående ud på, at Travis var blevet ført til et hospital i Tucson.

Phoenix' medlemmer af APRO havde holdt hovedkvarteret underrettet og Mrs. Lorenzen

forespurgte på alle Tucsons hospitaler. Ingen svarende til beskrivelsen af Travis Walton var blevet indlagt den morgen. Så kom hun til det resultat, at Travis efter al sandsynlighed opholdt sig i Duane Waltons hjem og ringede op dertil. En dame svarede, og så kom Duane Walton til telefonen. Mrs. Lorenzen præsenterede sig og APRO og fortalte Walton, at hans broders sag mindede om flere andre, de havde til undersøgelse, og at APRO ville gøre alt for at hjælpe dem. Dunane svarede, at han mente, hans bror burde undersøges af en læge.

Mrs. Lorenzen forsikrede ham om, at det skulle der blive sørget for og ringede så til to læger i Phoenix, som stod i APRO's medlemskartotek. En af lægerne havde fri den dag, og hun efterlod en besked på hans telefonsvarer. Hun kom i forbindelse med den anden læge på hans klinik. Han ville være færdig kl. 15.30. Derpå ringede hun til Mr. Walton og gav ham navnene på de to læger og meddelte, at den ene i hvert fald ville komme hjem for at undersøge Travis kl. 15.30. Den anden læge lod høre fra sig kort efter hun havde talt med Walton. Hun satte ham ind i sagen, og han indvilligede i at kontakte den anden læge, så de kunne arrangere et besøg hos familien Walton den samme eftermiddag.

Disse tidspunkter er vigtige, fordi Mr. Steward senere fortalte pressen, at han havde interviewet Waltons (brødrene) i 2 timer. Duane Walton hævdede, at han og hans bror kun var hos Steward 15-20 minutter kort efter kl. 09.30. Det tager en halv time at køre fra Westward Ho hotellet, hvor Steward har sit kontor, til Duane Waltons hjem, og ud fra den betragtning, at det tog mindst $^1/_2$ time at spise mogenmad, ville Walton brødrene ikke have været i stand til at komme hjem før kl. 12.15, dersom de, således som Steward hævder, var blevet to timer hos ham.

Hvordan det end forholder sig – så havde Mrs. Lorenzen den første telefonkontakt med Duane kl. 10.45, hvilket tyder på, at Duane Waltons version er den rigtige.

Før Travis kom tilbage igen, gik Spauldings udtalelser til pressen ud på, at „Ground Saucer Watch" gruppen for alvor betragtede sagen som ægte. Han sagde også, at prøver han havde udført på selve stedet havde udvist en høj grad af rest-magnetisme. (Citat fra bladet Phoenix Gaxette, 10. november 1975.)

For nu at tage det kronologisk, blev Mrs. Lorenzen kontaktet af avisen National Enquirer midt på dagen den 11. Man spurgte om hendes opfattelse af sagen, og hun sagde, at indtil nu betragtede APRO den som værende pålidelig. Hun var også af den mening, at Travis Waltons fysiske og psykiske tilstand var sådan, at han ikke kunne stilles over for pressen, og at han burde holdes væk fra dem. Selv om man fra APRO kunne tilbyde eksperthjælp til at udføre nødvendige prøver, kunne man ikke påtage sig det økonomiske ansvar med hotelophold og andre udgifter. Enquirer's repræsentant indvilligede i at tage sig af denne side af sagen, og Travis og Duane Walton flyttede ind på et hotel i Phoenix om onsdagen.

Der har været rygter i omløb, trykt i aviserne og gentaget af radio og TV, gaende ud på, at Waltons moder, Mrs. Mary Kellet, efter at have hørt om Travis's forsvinden skulle have sagt, at hun ikke ventede at se ham igen. Dette var imidlertid ikke sandt. Ligeledes var udtalelser af anonyme borgere i Snowflake-området om, at Mrs. Kellet og Travis var UFO-entusiaster, også ukorrekte. Han var interesseret i emnet (UFO) i lettere grad, og på forespørgsel om, hvorfor han var gået hen mod objektet, sagde han ganske enkelt, at han var nysgerrig, – og det er jo en fuldt ud normal reaktion. Hans ven, Mike Rogers, fortalte Mrs. Lorenzen, at han havde været skeptisk over for UFO'er før hændelsen indtraf, men efter at have overværet tildragelsen, var han blevet overbevist.

Torsdag den 13. november kørte Mr. Lorenzen til Phoenix, hvor han mødte Dr. James Harder (APRO's efterforskningsleder) på flyvepladsen og de to fortsatte sammen til hotellet, hvor de mødte Walton brødrene og National Enquirer's mandskab. På det tidspunkt blev der foretaget blod- og urinundersøgelser på et laboratorium i Phoenix. Dr. Harder brugte også hypnose for at lindre den anspændthed, Travis led under. Den unge mand var yderst oprevet og synligt anspændt. Senere møder mellem Travis og både Mr. og Mrs. Lorenzen samt andre medlemmer af den lokale stab viste en tydelig bedring, skønt han stadig bliver oprevet,

Travis Walton udpeger, hvor UFO'et befandt sig. (Bemærk også brændestabelen.)

når man berører emnet den tabte tid, som han ikke selv husker noget om.

Travis Walton er af natur en rolig ung mand, intelligent og i stand til at formulere sig, men ikke tilbøjelig til uopfordret at give oplysninger.

To nye historier i bladet „Phoenix Gazette" den 12. og 15. november tjener til at belyse situationen en smule. Kendt som den lokale („dal") ekspert i UFO'er (Phoenix ligger i en dal omgivet af bjerge) er Bill Spaulding blevet citeret for at have sagt, at der var „nogle huller" i Travis's historie, men det fremgår ikke af historien, hvad disse huller er. Han siger også, at „Duane anklagede ham for at være negativ efter at vi havde udspurgt ham om et par af hullerne i historien". Han er også blevet citeret for at have sagt: „Det, der står på spil, er videnskabens indstilling over for den samlede UFO-problematik. Før nogen kan sige, dette er fup, dette er fakta, må de rigtige, relevante videnskabelige prøver udføres. Jeg, – om nogen, – kunne ønske at dette ville resultere i noget positivt, men den eneste måde, det kan blive gjort på er, ved at kompetente videnskabelige personer udfører videnskabelige prøver". Den 13. beklagede Spaulding (som stadig fik oceaner af spalteplads i pressen) det forhold, at Duane Walton afslog at tillade Travis at tale med Dr. Hynek fra „Center for UFO Studies". Han påstod, at denne fra begyndelsen var gået med til et sådant møde, men så ændrede sin indstilling. „Det er for galt", citerer „Gazette" ham for at have sagt: „Vi afslører denne historie i dag".

Duane Walton forsvarede sin bror varmt og sagde, at Spaulding aldrig havde interviewet hans bror, kaldte i øvrigt Spaulding for „en mand der søgte publicity og jagtede efter berømmelse".

I en anden „Gazette"-historie på side A-2 om lørdagen den 15. november fortalte „dr." Steward i et „specialinterview", at Travis Waltons historie „helt igennem er en and",

og i den næste sætning „han havde hallucinationer efter et trip, formodentlig på LSD". Steward hævdede, at han tilbragte 2 timer sammen med Duane og Travis på sit kontor, og at „de forlangte lægehjælp og at de forlangte det gratis". Han sagde også, at han mente, de andre 6 vidner „havde rottet sig sammen og narret løgnedetektoren". „Men de kan ikke snyde hypnose", sagde han.

I mellemtiden besluttede Mr. Hal Starr, som er APRO's public relation chef, at interviewe Steward i APRO's radioprogram: „UFO Report", og han satte sig i forbindelse med Steward for at arrangere et interview. Steward var meget samarbejdsvillig og meddelsom, indtil man kom til at diskutere hans medicinske baggrund og/eller erfaring, såvel som hans uddannelse. Så blev hans udtalelser mere svævende. Da man gik ham nærmere på klingen, fortalte han, at hans eksamen var fra California Western University i Santa Ana i Californien. Da et check i fortegnelseslister på Universitetet i Arizona viste, at der ikke var noget godkendt universitet af det navn, henvendte Mrs. Lorenzen sig til den lokale medarbejder i Californien, Albert Vogeler, og bad ham tage et check på det universitet. Han rapporterede tilbage, at California Western University rådede over 6–8 lokaler i en kontorbygning i Santa Ana. Det havde intet eget område, ingen årbog og påstår at være en aflægger af det nu nedlagte universitet: U. S. International University i San Diego. California Western er for nuværende kun to år gammelt, påstår at have 12 fakulteter og 1.000 studerende. De kalder sig „a tutorial University", (noget i retning af et vejledende universitet o. a.) – en eufemisme, et finere ord for en brevskole, og talsmænd derfra vil ikke diskutere anerkendelser og bliver irriterede, når de bliver spurgt.

Under APRO's auspicier har to anerkendte læger, begge dr. med., undersøgt Travis Walton, og et anerkendt medicinsk laboratorium har foretaget blod- og urinprøveundersøgelser (på blod og den første vandladning efter at Travis var dukket op igen, tirsdag den 13. november), og der forefandtes absolut ingen spor efter narkotikabrug.

Et par andre vigtige ting: Der blev gjort meget ud af, at Duane nægtede at lade Travis polygraf-prøve. De dukkede ikke op til den aftalte tid og på det aftalte sted, fordi pressen havde lagt en belejring om Duanes hjem og bogstavelig talt havde slået sig ned ved bygningen, hvor prøven skulle foretages, og Duane syntes ikke, hans bror var klar til at møde pressen. Denne hans bedømmelse blev senere bekræftet af 3 psykiatere; en af dem var Dr. Jean Rosenbaum fra Durango i Colorado, som sagde, at en polygraf-prøve på det tidspunkt ville have været meningsløs. Polygrafen måler spændinger, stress – IKKE LØGNE – – og Travis Walton var i en meget anpændt tilstand gennem de to uger, der fulgte efter hans hårde prøvelse.

Siden da har Dr. Harold A. Cahn, fysiolog og APRO's konsulent i parapsykologi, foretaget Rorschach's Prøve (blækklatprøven, giver oplysning om personligheden o. a.) og hans rapport, som ligger hos APRO, viste, at

Eksperterne udspørger den bortførte Travis Walton (i midten): Til venstre ses Dr. Jean Rosenbaum, til højre Dr. James Harder.

Travis Walton ikke er meget modtagelig for suggestion og at han har en ganske normal personlighedsopbygning. En MMPI prøve (Minnesota multiphasic personality inventory =en personlighedsdiagnostisk test, opbygget af en række spørgsmål, som patienten besvarer skriftligt o. a.), som blev foretaget af Lamont McConnell, magister i psykologi, siger: normal, uden afvigelser, som kunne pege mod psykose (sindsforvirring, sindssyge). Prøverne vil blive fremsendt til Dr. R. Leo Sprinkle, APRO's konsulent i Psykologi, for yderligere tolkning. APRO afviser at oplyse navnene på de læger, der har været involveret i den fysiske undersøgelse og laboratorieanalyserne, for man mener på nuværende tidspunkt, at deres privatliv og/eller professionelle virke kunne blive berørt. Travis og Duane Walton er blevet chikaneret næsten umenneskeligt af presse, radio og TV, samt af andre organisationer, såvel som af almindeligt nysgerrige. De har udtalt deres tillid til APRO's expertise m. h. t. undersøgelse og forskning og har besluttet, at vi alene skal tage os af sagen, indtil vore konsulenter er tilfredse med resultaterne. Det kan vare mange måneder, før vi er i stand til at trække yderligere oplysninger ud af Travis' underbevidsthed vedrørende den tabte tid.

Undersøgelsen går videre, og yderligere undersøgelser såvel som regressiv hypnose vil blive udført i fremtiden. Dr. Harder hypnotiserede Travis mens han var i Phoenix (13.-16. november), og det hjalp til at lette noget af det pres og den spænding, der var opstået som følge af hans oplevelse. Da Travis besøgte Tucson den 16. december for at gennemgå MMPI prøven, blev Mr. Lorenzen slået af forandringen med ham siden deres besøg i Phoenix. Han var meget mere afslappet og stadig ivrig efter at samarbejde på enhver måde. Han talte oven i købet med journalister, og Mr. Lorenzen bemærker, at der absolut ikke har været den mindste ændring i nogen detalje i hans fremstilling af sin oplevelse.

APRO-bulletin, nov. 75/KML

Walton gennemgår Polygraf testen

Inden for UFO-forskning kræver omstændighederne, at mange rygter og detaljer må forfølges for at få en sag helt klarlagt.

Oplysninger og rygter, såvel positive som negative, må gennemgås, for at deres værd kan fastslås. Skønt dette er tidrøvende, synes der ikke at være noget alternativ, for falske rygter kan fordreje hele billedet, hvis de ikke undersøges.

F. eks. lagde NICAP's (National Investigations Committee on Aerial Phenomena) blad, UFO Investigator, megen vægt på en udtalelse tillagt sheriffen i Navajo området, Arizona, – det område i hvilket Walton bortførelsen påstås at have fundet sted – da bladet afviste Walton sagen.

Dr. William Bickel videregav til NICAP det rygte, at Travis Walton havde ringet til værten for et radio „talkshow" før sin bortførelse og frivilligt havde tilbudt at være med i udsendelsen, men var blevet afvist som en skør kugle ... Det påstås, at han efter hændelsen skulle have ringet til værten og sagt: „Nå, hvem var det så, der var en skør kugle?"

Dr. Bickel fortalte APRO, at historien ikke var blevet givet ham af sheriffen, men af Ken Coplan, der er vicesherif. APRO satte sig i forbindelse med Ken Coplan for at få at vide, hvem den påståede „talk show" vært var og for at få undersøgt sagen ved kilden, men Coplan nægtede nogensinde at have fremsat sådan en udtalelse hverken til Dr. Bickel eller nogen som helst anden.

Overbetjent Roma, som tog telefonen, da vi ringede til sheriffens kontor, blev spurgt om rygtet, og han meddelte kategorisk, at det var det rene vrøvl.

Det er sikkert relevant, at Coplan for nogen tid tilbage var blevet citeret i pressen for at have sagt, at hans chef, sherif Gillespie, ikke troede på Walton historien – – ikke desto mindre skal Gillespie, selv om han indtog en neutral holdning over for pressen, rent privat til venner og bekendte have sagt, at han tror på Walton.

For nu at bringe sagen up til date blev Duane og Travis Walton den 8. februar 1976 i Phoenix, Arizona, interviewet af Dr. Harold Cahn, APRO's konsulent i parapsykologi og fysiologi og af Dr. Leo Sprinkle, vor konsu-

Sherif Marlin Gillespie: „Jeg er sikker på at de så det UFO".

(Kilde: National Enquirer, 16. dec. 1975)

lent i psykologi. Duane og Travis gennemgik også en Polygraf test, som blev ledet af George J. Pfeiffer fra Ezell Polygraf Institute, der er statsautoriseret i staten Arizona.

Mr. Pfeiffer har tidligere været ansat i politiet og har mange års erfaring fra tjenesten, og tillige er han en erfaren leder – autoriseret – af Polygraf prøver.

Dr. Cahn tog initiativ til prøverne og valgte Ezell Institute. På dette tidspunkt gennemgik Dr. Sprinkle resultaterne fra Rorschach prøverne og MMPI (Minnesota Multiphasic Personality Inventory) prøverne og gav os sin vurdering. Både Duane og Travis Walton blev Polygraf-testet. De sagen vedkommende spørgsmål til Travis og hans svar er som følger:

1. Var du UFO-entusiast før den 5. november 1975?
   Svar: Nej.
2. Har du siden 1. november 1975 brugt nogen form for ulovlige narkotika?
   Svar: Nej.
3. Har du været sandfærdig over for Mr. Lorenzen m. h. t. beretningen om din UFO-oplevelse?
   Svar: Ja.
4. Blev du ramt af en blå-grøn stråle om aftenen den 5. november 1975?
   Svar: Ja.
5. Er det tilnærmelsesvis kun 2 timer, du kan erindre fra din UFO-oplevelse?
   Svar: Ja.
6. Fandt du dig selv liggende på et bord i et fremmed værelse?
   Svar: Ja.
7. Så du 3 fremmede skabninger i værelset?
   Svar: Ja.
8. Stak du hovedet sammen med andre for at lave et fupnummer med denne sag?
   Svar: Nej.
9. Har du været rimelig nøjagtig i din beskrivelse af din oplevelse?
   Svar: Ja.

Dr. Sprinkle gav os sin mening om sagen: Hans indtryk af Travis Walton sagen er, at den er god, fordi så forskelligartede elementer er involveret, – antallet af vidner til UFO-hændelsen, polygrafundersøgelserne vedrørende oplevelsen, de havde haft, etc.

Travis Walton selv er et meget overbevisende vidne. Han diskuterer stilfærdigt sin oplevelse i udramatiske vendinger – han forsøger at være omhyggelig og korrekt, når han svarer på spørgsmål. Oplysningerne fra Rorschach- og MMPI-prøverne, blodprøverne samt udtalelser af lederen af Polygraf testen peger alle mod samme konklusion.

Travis Walton er uforstående (rådvild) over for en del af sin oplevelse, men han gør ikke noget forsøg på at gruble over den eller forklare den.

Resultaterne af Rorschach- og MMPI-prøverne viser en ganske normal person, som kender sig selv og som har en tendens til at være kritisk over for, hvad andre siger, og en tilbøjelighed til at analysere og være omhyggelig med sine egne kommentarer.

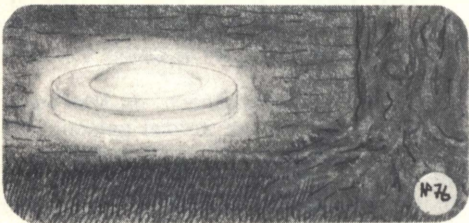
Sprinkle's indtryk af Travis Walton er, – taget i betragtning at han er en ung mand der ikke er særlig højt uddannet, – at han er en omhyggelig iagttager og villig til at hjælpe seriøs UFO forskning på enhver mulig måde.

APRO's vurdering af Walton (som kategorisk nægter radio show rygtet) er, at han af naturen er genert og ikke tilbøjelig til at søge at tiltrække sig opmærksomhed. Skønt han gentagne gange i pressen er blevet omtalt som en „UFO-entusiast" eller en der studerer UFO'er, er dette ikke blevet bekræftet af vore undersøgelser. Vort resultat er, at han har en sund nysgerrighed over for mange ting, inclusive UFO'er, men han har aldrig købt en bog om emnet eller været tilknyttet nogen UFO-organisation, – faktisk vidste han slet ikke, at der fandtes sådanne organisationer.

Jim og Coral Lorenzen.
APRO-bulletin, dec. 75/KML

ufo rapporter
DANMARK

20. september 1975: Kl. 05.45 kiggede en frue i Ølby, 4600 Køge, ud ad sit køkkenvindue. Det var klart i vejret, men stadig lidt mørkt, Månen var synlig, men bag huset. Fruen opdagede et rundt objekt liggende på jorden under et æbletræ. I første omgang hæftede hun sig ikke ved det, dog fløj den tanke gennem hende: hvorfor ligger det kloakdæksel dér? Man var i gang med en kloakering i den modsatte ende af huset. 15 minutter senere lyder der et knald, som når man knalder en papirspose, hvorefter alt bliver mørkt; det eneste der lyste var glødetråden i den elektriske pære i køkkenet. Lyset var så svagt, at tråden var helt tydelig. Da knaldet lød, blev fruen forskrækket og ville rejse sig fra stolen, men hun følte det nærmest, som blev hun trykket ned i stolen. Da lyset forsvandt, fik hun sig rejst

op, hvorefter hun løb ind i en tilstødende stue og kaldte på sin mand. Hun forklarede hurtigt hvad der var foregået. De gik nu begge ud i køkkenet og kiggede ud ad vinduet. Objektet var da forsvundet, uden at de havde bemærket hvordan.

En nærmere undersøgelse senere viste, at der under æbletræet var en 70 cm afsveden plet; græsset var visnet. Forskellige forsøg har godtgjort, at objektet havde en diameter på ca. 125 cm.

Fruen er efter hændelsen kommet i tanke om, at det, der i første omgang fangede hendes opmærksomhed, var, at Månens lys reflekterede i objektet, som havde en metalagtig blank overflade.

Desværre er observationen først kommet til SUFOI's kendskab næsten et halvt år efter hændelsen. Det var derfor ikke muligt at foretage analyser af jorden; den runde afsvedne plet var forsvundet. Naboer og andre har bevidnet, at pletten i lang tid var klart synlig. Hvis der i løbet af sommeren viser sig et eller andet nær det formodede landingssted (forøget vækst, abnormiteter el. lign.) vil vi naturligvis sørge for en undersøgelse og meddele resultatet her i et af de kommende numre.

Ejner Nielsen/C.H.

16. november 1975: Den 21. november havde Ekstra Bladet en artikel med overskriften:

ØDELAGDE UFO'ER EL-MASTER?

Landmand så sværm af UFO'er over Fyn samtidig med, at el-master på uforklarlig vis væltede.

Artiklen, der er underskrevet -duro, indledes med:

„Teorien om, at luftrummet over den nordlige del af Lille Bælt er en slags samlings-

sted for UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – er blevet styrket af to højst ejendommelige observationer. Samtidig med, at tre el-master på Middelfart-egnen pludselig og aldeles uforklarligt knækkede over, så en landmand fem stærkt lysende, runde objekter, der kom fra øst og bevægede sig ud over Lille Bælt."

Ekstra Bladet har henvendt sig til nogle eksperter, som forklarer, citat:

at der i det nordlige Lille Bælt omkring Æbelø er centreret et magnetisk kraftfelt, som øver tiltrækning på de mystiske genstande. Citat slut.

UFO'er og El er et ikke helt ukendt begreb. Der findes talrige eksempler på, at der er observeret UFO'er nær elmaster, biler er gået i stå, tændingsanlægget har svigtet; men jeg mener ikke tidligere at være stødt på en tilsvarende hændelse. Umiddelbart får man det indtryk, at et UFO har været lige lovlig tæt på tre el-master og derved kappet dem. Jeg kan lige så lidt som elværket forklare, hvorfor tre master uden påviselig grund pludselig knækker. Masterne stod inde på en mark, og var for nylig undersøgt og efterpræpareret, så de var helt sunde og i orden.

Det spændende i denne historie, synes jeg, er, hvordan opstod tanken om at det var UFO'er der stod bag?

Tilsyneladende skyldes det elværksbestyreren, som til Middelfart Venstreavis den 18. november udtalte:

Årsagen står man helt uforstående overfor, og det er nær ved, at vi ikke kan finde en forklaring, som er mere sandsynlig end den, en spekulativ mand pegede på: det kunne jo være en UFO, der væltede masterne, for de lægger sig ikke sådan ned af sig selv.

Den 21. november kan avisen fortælle om flere navngivne personer, der har observeret mærkelige lysglimt i alle regnbuens farver.

Den 22. november fortæller elværksbestyreren til Middelfart Venstreavis:

Jeg er overbevist om, at jeg har „fanget" den UFO, som blev set fra Svendstrup Pilegård.

Tidspunktet passer nøje med det, vi noterede for værkets eftersøgningsbils manøvrer ved Svendstrup. Bilen har en meget kraftig projektør, som føreren indefra dirigerer under grundig eftersøgning efter ledningsfejl i nattens mørke. Den er meget kraftig og kan også kaste lyspletter op i lavthængende skyer, ligesom den bevæger sig og evt. kan have lyst op i luften, mens bilen flyttede sig fra én iagttagelsespost til den næste.

To muligheder.

Det kan have været kraftig effekt fra samme halogenlyskaster der er observeret i Skrillinge, men da iagttagerne her udtrykkelig siger, at strømmen var afbrudt, umiddelbart før de stod op for at pusle et grædende barn, så er der tillige den mulighed, at det iagttagne er de voldsomme gnistudladninger, som ganske givet er forekommet, da de tre elmaster styrtede.

Stærkstrømsledningerne har slået imod hinanden, så de er brændt over, og det må have medført en gnisteffekt, som har lyst meget voldsomt op i den mørke nat. Meteorologisk Institut havde udsendt stormvarsel for samtlige farvandsdistrikter. Beldringe kunne kl. 06.00 GMT melde vindstyrke 10 m/sek.

Det er muligt, at én af masterne ikke var så sund og frisk i træet som først antaget og derfor er væltet og har trukket de to andre med sig. Grunden kan både være kablernes vægt, en kastevind eller lign.; det får foreløbig stå ubesvaret. C.H.

7. januar 1976. Kl. ca. 13.00 fik observatøren, der befandt sig på 1. sal i et hus i 9000 Ålborg, mod nordvest øje på et rektangulært objekt. Observatøren beskriver objektet som gråligt (blyfarvet), tilsyneladende af en størrelse som en kleinbus. Hastigheden som et lavtgående rutefly. Observationen varede 1½ minut, i hvilket tidsrum objektet tre gange forsvandt et kort øjeblik bag nogle skyer; tredje gang kom det ikke til syne igen.

7. januar 1976. Observationssted nær godset Krumstrup, ca. fem km nord for 5772 Kværndrup, observationstid 5 minutter fra kl. 18.25. Observatøren 14-årig skoleelev.

Observatøren var på cykel på vej til et maskinskrivningskursus, da hun pludselig føler sig varm og bemærker at vejen er stærkt rød, som var der spildt maling. Hun vender sig om og ser lige oppe over træerne et stort rødt objekt.

Observatøren bliver bange og træder hårdt i pedalerne, men objektet bliver ved at følge hende. Da observatøren har kørt 4-5 minutter med objektet over sig, standser hun ved en frugtplantage, smider cyklen og løber ind og gemmer sig mellem træerne. Hun sætter sig på hug og gemmer hovedet, og da hun et øjeblik efter kigger op, er objektet forsvundet.

Frank Lerbæk/C.H.

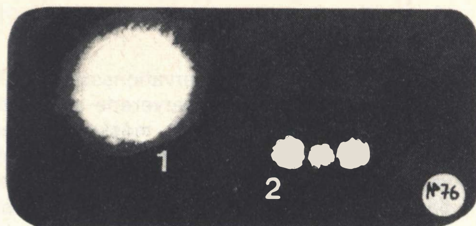
Her viser den 14-årige observatør stedet, hvor hun på grund af sin skræk for objektet gemte sig mellem træerne.

8. januar 1976. Observationssted først ved 4000 Roskilde (Karrusellen), dernæst på A 1 mod 4300 Holbæk. Observationstid ca. kl. 18.00 til 18.30.

Observatøren og tre vidner kom kørende fra København mod Holbæk, da de til venstre for vejen opdagede et stærkt hvidt lysende rundt objekt. Observatørernes første tanke var, at det drejede sig om et fly med usædvanlig meget lys, men grundet objektets ringe fart og flyvemåde holdt observatøren bilen ind til siden for bedre at kunne iagttage det. Med ét slukkedes lyset på nær tre lys, der først blev synlige nu. Der observeredes nu to store runde gule lys, med et mindre rødt imellem sig. Det røde lys begyndte at blinke, hvorefter objektet accelererede og forsvandt mod København, på en mærkelig uregelmæssig kurs.

Observatørerne fortsatte derefter mod Holbæk. Lige før byen opdagede en af vidnerne objektet igen. Atter gjorde man holdt. Objektet var fuldt oplyst som første gang det observeredes. Med ét slukkedes det,

drejede i en bue med kurs mod København. Under observationen opdagedes endnu et objekt, der fløj mod nordvest. Observatørerne fortsatte kørslen, men kunne endnu en kort tid iagttage begge objekter, det først observerede havde, da det forsvandt, igen to gule og et rødt lys. Observationen var lydløs. C.H.

16. januar 1976. Observationssted 8220 Brabrand kl. ca. 20.30. (Se UFO-NYT 3/76 side 108, observation over Galten.)

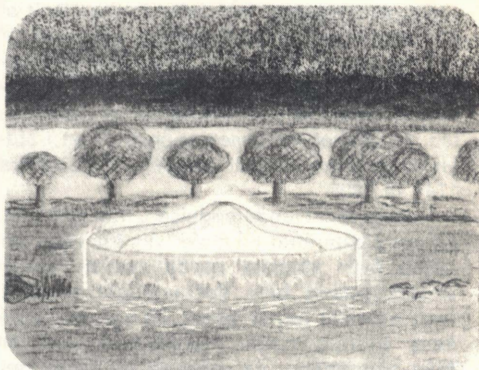
Observatøren, en dame, var ved at gå i seng, da hun blev opmærksom på et rødligt skær uden for vinduet, i sydlig retning. Vinduet vender ud mod Brabrand Sø, og man kan se den vestlige ende af søen, og dens tilløb.

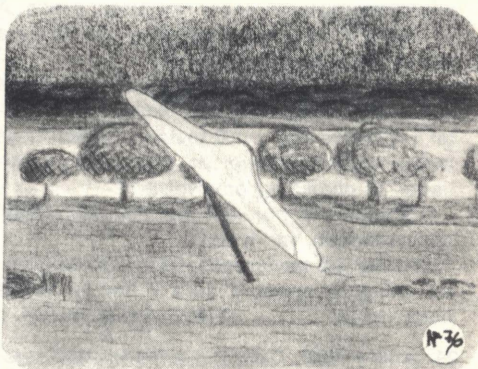
Fruen står i den modsatte ende af værelset og ser ud over søen, i ganske lav højde, en stor rødtlysende genstand, beskrevet som på størrelse med en husgavl. Fruen er ude af stand til at flytte sig hen til vinduet; hun mener selv det muligvis kan skyldes indvirkning fra objektet.

Dette står lavt over den frie vandoverflade, ca. i mandshøjde, og det måler efter fruens angivelse 40–50 meter i diameter. Det fylder pladsen ud mellem nogle tuer til højre og nogle siv til venstre, set fra vinduet. (O.J.K. har foretaget målinger på stedet, der viser, at størrelsesforholdet svarer til fruens opgivelser.) Højden af objektet kunne fruen ikke vurdere, da det ses lidt fra oven.

Selve objektet er lysende i en orange-rød farve, og det ser ud til at være oplyst indefra. Fruen mener at kunne skimte to mørke linier i det lysende, som to sammenføjninger. Hun mener de var anbragt, så der var tre, dvs. med 120° mellemrum, men er ikke sikker på denne detalje.

Under objektet ses et „gardin" (af energi). Fruen lægger megen vægt på denne del af observationen; hun fortæller, at det lignede energi, som blev trukket op af vandet. Fruen beskriver det som lysende i alle regnbuens farver på en flimrende måde, som nordlys, eller nærmere som en Disney-tegnefilm.

Omkring objektet sås et rødt skær, og lyset reflekteredes i vandoverfladen. Efter et stykke tid, fruen kan ikke sige hvor lang, men i størrelsesorden minutter, hældede objektet og „energigardinet" forsvandt, hun var overbevist om, at „nu gik den i søen", men det gjorde den ikke. Objektet hældede op på højre kant og fruen fik et glimt af en helt glat underside og muligvis et rør ned til vandoverfladen. Røret blev trukket op, der var i hvertfald en bevægelse under objektet; helt sikker på denne detalje er fruen ikke.

Objektet rettede op og steg så stille og roligt opad mod højre (mod vest) og forsvandt ud af synsfeltet i vinduet. Det kunne ikke ses ud ad et vestvendt vindue i et tilstødende værelse, og fruen kunne ikke bevæge sig hen for at se efter det før nogle minutter senere. Der har ikke været yderligere mén efter oplevelsen.

Da objektet steg, og under første afsnit af observationen, sås objektet på baggrund af skoven syd for søen, dvs. at det ikke har været over 5° over horisonten. Svævepositionen var stik syd (180°) og 2° under horisonten. Synsfeltet fra observationspunktet i stuen ud gennem vinduet dækkede området fra 174° til 183°.

I tiden indtil undersøgelsen frøs søen til, og det sidste sted hvor der var frit vand var netop hvor objektet havde svævet. Under undersøgelsen blev der udpeget en plet, hvor objektet havde været, og som var mørkere. Pletten kunne identificeres som en fejet skøjtebane, ca. dobbelt så langt væk som det udpegede observationssted. Ud for observationsstedet løber to åløb, Århus Å og Døde Å ud, dette kan muligvis forklare det sene tilfrysningstidspunkt.

Senere udregninger har vist, at objektet antagelig har haft en størrelse på 6–10 meter i diameter og 1–1,5 meter i højden, hvis fruens tegning angiver de nøjagtige proportioner af objekt og omgivelserne.

Afstanden til objektet var 300–600 meter, observationen var lydløs.

Det har på nuværende tidspunkt ikke været muligt at opspore flere vidner til denne observation. Ole J. Knudsen/C.H.

24. januar 1976. Observationssted 4000 Roskilde. Kl. 16.45 blev observatøren ringet op af sin nabo, som fortalte, at der var to mærkelige aflange skarpt afskårne objekter, som mest af alt lignede skyer. Observatøren samt ægtefællen og en nevø kiggede ud ad vinduet mod vest. De iagttog da, hvordan to absolut faste sky- eller røglignende stave langsomt bevægede sig bort fra dem. Under stavene (objekterne) iagttog ægtefællen og nevøen tre små runde objekter, som kredsede omkring den ene stav for derefter at forsvinde ind i den. Kl. 16.55 forsvandt stavene op i skyerne. 10 minutter senere kom den ene igen til syne og var da synlig ca. 10 minutter, hvorefter den igen forsvandt op i skyerne.

24. januar 1976. Observationssted 5000 Odense. Kl. ca. 19.00 observerede en skoleelev et fladt rundt objekt, måske med en kuppellignende gevækst ovenover. Objektet var ca. 7 cm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Højden var det dobbelte af trætophøjde. Farven var grålig, dog lyste den nederste del som lyset fra tusinde af små pailletter. Observatøren blev meget bange og skyndte sig hjem, hvorfor hun ikke så objektet forsvinde. Der hørtes ikke en lyd under observationen.

25. januar 1976. Fra 7000 Fredericia observerede to unge mænd et deltaformet objekt med skarpt afskårne sider, så der fremkom to flader. Objektet, der var lydløst, fløj i retning mod øst. Hele objektet var omgivet af en hvidlig korona; nær bagkanten sås tre lysende punkter, i midten et rødligt og på begge sider et gulligt. Observationen varede ca. 15 sekunder fra kl. 19.15.

25. januar 1976. En amatørastronom i 7260 Sdr. Omme observerede gennem sit teleskop et dybrødt objekt. Observatøren blev opmærksom på objektet, da han med det blotte øje iagttog Jupiter. Han rettede teleskopet (333 x) mod objektet og var heldig at finde det. Objektet var rundt, der var ingen detaljer, bortset fra to hvidt lysende punkter. Objektet, der bevægede sig på en kurs fra NV mod NNV, blev svagere og svagere for til sidst at forsvinde; kl. var da 22.58 og hele observationen havde varet knap 3 minutter.

20. februar 1976. Observationssted 5853 Ørbæk. Kl. 19.00 observerede et ungt par et kuglerundt rødt objekt mod øst, 30° over horisonten. Objektet bevægede sig mod øst, det zig-zag'ede med tydeligt stop imellem hver kursændring. Da objektet var lige over observatørerne havde de en fornemmelse af, at objektet svævede ned mod dem, helt lydløs. Med ét accelererede objektet med en kolossal hastighed, samtidig hørtes der måske en ikke nærmere defineret lyd fra objektet, og der sås tre hvide lysende punkter

fortsættes side 157

STIKORDSREGISTER
UFO-NYT 1975

STIKORDSREGISTER
UFO-NYT 1975

foran objektet, og 5–7 rødt lysende punkter vinkelret på de hvidt lysende. På observatørerne virkede det som skete der en forvandling med objektet, da det ligesom svævede ned mod dem. Objektet forsvandt i horisonten, hele observationen varede 2 minutter.

20. februar 1976. Observationssted 4440 Mørkøv kl. 21.15–21.20. Observatøren blev opmærksom på to klart hvidt skinnende lys, det ene betydelig større end det andet. Objektet kom lavt over horisonten fra nord, og observatøren blev bange, da objektet øjensynligt havde kurs direkte mod hende. Med ét drejede objektet kurs og forsvandt bag nogle træer mod øst. Da objektet foretog kursændringen og fløj i en anden retning, sås pludselig 3 vandretliggende, lige store, hvidt lysende punkter. Der hørtes ikke en lyd under observationen.

28. februar 1976. Observationssted Lumsås, 4500 Nykøbing S. Kl. 19.20 gik observatøren ud for at hente vasketøj ind, da hun mod østnordøst bliver opmærksom på et rundt gult objekt. Hele observationen, der var lydløs, varede ca. 30 sekunder. Objektet bevægede sig langsomt 30° over horisonten for med ét at falde ned mod observatøren, men så accelererede det og forsvandt lynhurtigt ud i rummet mod nord.

3. marts 1976.

Observationssted	Tidspunkt
5390 Martofte	18.15–18.30
5463 Harndrup	19.10–19.25
8900 Randers	20.52–20.52
4700 Næstved	20.55– ?
4700 Næstved	21.30–21.32

Martofte: Observatøren blev opmærksom på et stavformet objekt, 15° over horisonten. Objektet, der var ubevægeligt, havde skarpt afskårne kanter. Objektet var ikke lysende, nærmest røgfarvet. Det forsvandt for observatøren på grund af det tiltagende mørke. Objektet sås ud over Kattegat mod vestnordvest.

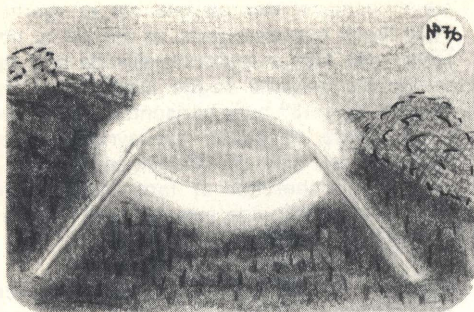
Harndrup: Observatøren opdagede et rundt gulligt lysende objekt, der kom fra vest 15° over horisonten. Observatøren troede i første omgang, at der var tale om et stjerneskud, indtil hun opdagede, at der var to objekter: der kom et andet tilsvarende bag det første. De fortsatte begge mod øst på en vandret kurs 15° over horisonten. Da objekterne nåede et punkt, sandsynligvis over Fjeldsted by, blev de stående stille i ca. 3 minutter for herefter at fortsætte på den samme kurs og højde som før, indtil de forsvandt ud af syne.

Randers: Observatøren stod og betragtede stjernehimlen, da han nær zenit så to mat hvide objekter. Objekterne havde en størrelse som en ært målt mellem tommel- og pegefinger. Objekterne holdt kursen, og i løbet af 5–8 sekunder tilbagelagde de en strækning svarende til 30°. Objekterne forsvandt bag en klynge træer mod nordvest.

Næstved (kl. 20.55): Observatøren iagttog gennem et vindue et stort orangefarvet stærkt lysende objekt. Observatøren mener at afstanden til objektet har været ca. 200 meter. Objektet fløj i højde med hustagene. Da det var synlig næsten stik nord, steg det hurtigt til den dobbelte højde og forsvandt mod nordøst. Observatørens ægtefælle iagttog fænomenet fra haven og bekræfter oplysningerne.

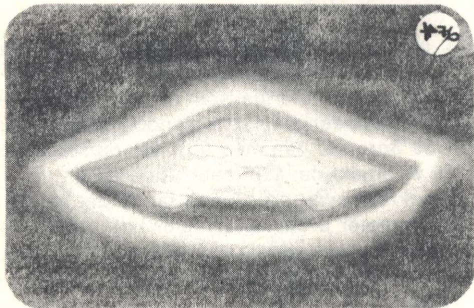
Næstved (kl. 21.30): Observatøren observerede et stort orangefarvet objekt 15° over horisonten mod nordnordvest. Objektet bevægede sig i retning mod nordøst. Efter 10 sekunders forløb forsvandt det af syne (det så ud som blev lyset slukket), 20–30 sekunder senere blev „lyset" tændt igen, og objektet kom tilsyne samme sted det var forsvundet. Kort tid efter var objektet forsvundet ud af syne.

9. marts 1976. Kl. 14.30 er observatøren ude for at lufte hunden, vejret er lidt diset. Observatørens tre-årige søn er med. Observatøren befinder sig ved Kalundborgvejen nær 4180 Sorø, da han med ét bliver opmærksom på et objekt ca. 150 meter inde på en mark. Objektet havde en orange farve, det var ca. 2,5–3 meter bredt og 1 meter højt; objektets underste kant var ca. 1 meter over marken, omkring selve objektet var der en rødlig korona.

For observatøren så det ud, som kom objektet i retning fra selve landevejen, på to tynde „ben" eller „lyskegler", det ligesom kørte op over en bakkekam inde på marken og forsvandt bag denne. Benene fremtrådte skarpt og syntes at være fremstillet af et fast stof. Observationen varede et halvt minut og var lydløs. Undersøgelser i forbindelse med observationen har ikke afsløret mærker eller lignende på marken. På det formodede sted hvor objektet har krydset vejen fandtes noget der lignede forbrændt metal. En senere undersøgelse har godtgjort, at det drejede sig om aluminiumsfolie, der af den ene eller anden grund havde antaget et mærkeligt udseende og som sådan rimeligvis har en naturlig forklaring.

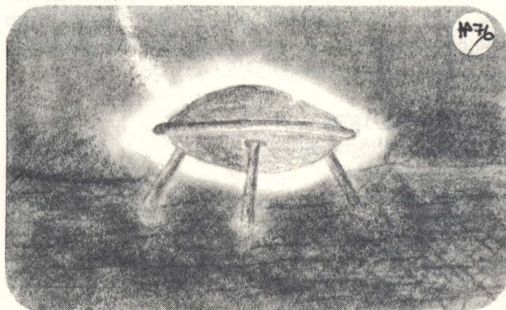
9. marts 1976. Observationssted 4220 Korsør kl. 20.45. I et tidsrum af to minutter betragter to større skoleelever et ellipseformet objekt, ca. 4 meter i diameter. De opdagede objektet på den østlige himmel 30° over horisonten, idet de drejede omkring et hjørne. Deres opmærksomhed blev fanget på grund

af objektets usædvanlige udseende samt flyvemåde. Det bevægede sig op og ned i bløde bølgebevægelser. Med ét foretog det et udvendigt loop, fortsatte med bølgebevægelserne, hvorefter det forsvandt. Et øjeblik senere kom det igen til syne for tilsidst at forsvinde helt, idet det fortsatte på den bølgelignende kurs mod øst og blev mindre og mindre.

Objektet, der var lydløst, var omgivet af en hvid korona. Det havde to gule lys (vinduer) ved siden af hinanden, nedenunder sås et rødt lys. Observatørerne har ikke bemærket selve objektets grundfarve, måske grundet skæret fra koronaen, som var meget skarpt. Hastigheden angives som værende omkring 30 km/t.

11. marts 1976. Observationssted 4180 Sorø. Kl. 22.15 opdager en ung mand et ellipseformet objekt, omgivet af lilla korona. Objektet havde angivelig en diameter på 2–2,5 meter, med tre ben, som observatøren ikke kan fortælle hvor eller hvordan var forankret. Afstanden til objekterne var ca. 200 meter, hastigheden ca. 50-60 km/t. Observationen var lydløs og varede sammenlagt 2 minutter.

Observationen omfatter tre objekter, som fulgte samme kurs og udviste samme opførsel. Observatøren bemærkede det første ca. 20° over horisonten, hvor det pludselig kom til syne. Det så ud, som steg objektet op af jorden, og det blev ved med at stige lodret op, indtil det med ét forsvandt, ca. 60° over horisonten. Et øjeblik efter at det første var forsvundet, dukkede det andet op „af jorden". Da dette forsvandt, dukkede det tredje

op og forsvandt. Observatøren havde under hele observationen front mod øst.

De ovenfor nævnte tre observationsberetninger har flere lighedspunkter. For det første er der tale om en lysende korona, størrelse og form nogenlunde den samme. I to tilfælde er der tale om stavformede ben, eller lys. Observationen fra Korsør adskiller sig ved de to halvrunde ben. Den lave hastighed samt lydløsheden er også et lighedspunkt.

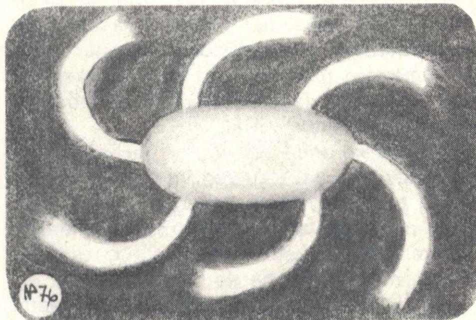
Det vil være helt naturligt at spørge, om der i virkeligheden er tale om det samme objekt, blot set forskellige steder, på forskellige tider af flere observatører. Alle tre beretninger stammer fra et lille område af Sjælland. Observatørerne er ikke i familie med hinanden, de kender heller ikke hinanden på anden måde. Ebbe Truelsen kom i kontakt med vidnerne grundet radioudsendelsen d. 11. marts (omtalt i UFO-NYT 3/76). Sjællands Tidende bragte den 15. marts en omtale af observationen d. 9. marts fra Sorø.

Hvis der er tale om det samme objekt, kan forskellene muligvis forklares. To personer, der er vidner til den samme hændelse, vil ikke beskrive den nøjagtig ens. Alt afhængig af uddannelse og interesse vil det være forskellige detaljer, som bagefter vil præge rapporten.

26. marts 1976. Observationssted 2100 København Østerbro. Kl. 22.50, da observatøren træder ud af indgangsdøren og står og kigger på nattehimlen, bliver hans opmærksomhed fanget af to mælkehvide cirkelformede objekter i stjernebilledet Karlsvognen. Objekterne flyver parallelt med hinanden mod syd. Den indbyrdes afstand var ca. 3 gange objekternes diameter, som var 25 øre stort målt i udstrakt arm mellem tommel- og pegefinger.

Under observationen foretog det objekt, der var nærmest observatøren, flere gange en lille afstikker, nærmest en halvcirkelformet kursændring, hvorefter det vendte tilbage til den oprindelige kurs. Afstikkeren tog ca. 2–3 sekunder. Objekterne forsvandt ud af syne, da de gled om bag en nærved liggende ejendom.

30. marts 1976. Kl. 21.50 i Avdebo 4531 Mårsø, er en ung frue ude for at ryste et tæppe i haven. Hun bliver da opmærksom på et ellipseformet stærkt lysende og pulserende objekt. Lyset var så kraftigt, at hun ikke kunne undgå at bemærke det. Objektet havde 6 kegleformede lysstråler, som udgik fra objektets yderkant. Lysstrålerne bøjede af, i samme retning, i en blød bue, muligvis på

grund af rotation. Dette er observatøren dog ikke helt sikker på, da alle detaljer var udvisket grundet det stærke lys. Objektet fulgte en glidende bølgeagtig kurs fra øst mod vest, direkte mod vinden (vindstyrke 9 m/s). Der var enkelte spredte skyer, og objektet var under skylaget, observatøren mener omkring 35 meter oppe, hastigheden var ca. 70 km/t. Objektets størrelse angives til 4 meter i diameter, observatøren opgiver dog disse værdier med et vist forbehold. Objektet, der var lydløst, forsvandt som et lys der går ud.

7. april 1976. Inden for tidsrummet 23.00–23.30 observeredes der fra 2620 Albertslund et objekt, varighed 15–20 sekunder. Objektet beskrives som værende aflangt. I flyveretningen sås et meget stort rundt gult lys, som så ud til at være forbundet med endnu et rundt rødt lys, der dog var lidt mindre. Hele objektet målte ca. 20 cm i udstrakt arm. Objektet, der kom fra øst, forsvandt mod vest. Ved tilsynekomsten havde objektet en højde svarende til 15°, det steg jævnt under observationen, og forsvandt 45° over horisonten ved, at det slukkedes.

9. april 1976. Den 14. april bragte Vestkysten følgende artikel:

UFO-MYSTIK PÅ DEN VESTJYSKE HIMMEL
Politimands møde med uidentificerede lysende genstande

Esbjerg-redaktionen.

UFO'er – de uidentificerede flyvende objekter – spøger med jævne mellemrum på den danske himmel. Nogle tror på fænomenet, andre ryster på hovedet. Et frisk eksempel må dog styrke formodningen om, at UFO-tilhængerne ikke har „feberfantasier". En esbjergensisk politiassistent beretter med politimæssig præcision, at han og hustruen (og en 15-årig søn) en aften så lysende objekter på nattehimlen kl. 0.05.

Vi kom kørende ved Varde og havde netop passeret viadukten ved Varde kaserne på vejen til Alslev, da fire skarpe, gyldne skær lyste over købstaden. Først troede politiassistenten, at lysskærene kom fra en sportsplads, men på denne tid af natten . . .

Og i det samme dukkede to lignende UFO'er op på himlen. Politiassistenten holdt ind til siden. Ville være sikker på, at lyset ikke stammede fra lysraketter affyret fra fly, men der var ingen motorstøj i luften.

– Vi besluttede at „forfølge" fænomenet, men pludselig accelererede de lysende genstande i retning mod Kokspang, og mit køretøj måtte opgive at følge med, fortæller politiassistenten.

Jeg vil ikke grine af folk, der tror på UFO'-er, for afgjort er der noget mystisk, som vi ikke har nok kendskab til, slutter politiassistenten.

I den senere tid er en UFO – uidentificeret flyvende objekt – flere gange blevet set over Grindsted. Flere beboere har set den lysende genstand over sydhimlen, bevæge sig meget langsomt mod øst for pludselig at sætte farten voldsomt op og forsvinde. Genstanden var svagt lysende over i grønligt skær. (Citat slut.)

Rapportcentralen har modtaget flere rapporter, der alle tilfulde bekræfter politiassistentens fremstilling af hændelsen. Politiassistenten fortæller til rapportcentralen, at objektet accelererede fra 0 km/t til et sted mellem 2-3.000 km/t. Afstanden til objekterne opgives til 5–600 meter; observationen varede ca. 2 minutter; der var ialt 8 objekter, de havde samme størrelse, form og farve.

Senere på døgnet, kl. 21.40, observeredes fra 8000 Århus et stærkt lysende, rødligt objekt, der langsomt nordfra kommer ind over byen. Tilsyneladende stod det stille midt over byen, blev svagere og svagere, for pludselig at stige hurtigt til vejrs og forsvinde.

10. april 1976. Fra 2635 Ishøj observeredes kl. ca. 23.00 i 15 sekunder et mørkt, boomerangformet gråt objekt.

Observatøren var ude på aftentur med sin hund, da hans opmærksomhed fangedes af et stort lydløst objekt, der med en fart af måske 5–700 km/t kom svævende og havde kurs mod øst. Observatøren er fra sin bopæl vant til at iagttage fly, der lægger an til landing eller starter fra Kastrup. Observatøren mener at størrelsen nogenlunde svarede til vingefanget på en Jumbojet. Objektet forsvandt ud af syne bag nogle høje træer.

18. april 1976. Bjælkerup 4660 St. Heddinge kl. 21.50–21.55. Observatøren opdagede gennem et vindue et blændende lys i sydlig retning. Ved nærmere eftersyn sås et ellipseformet 20-25 meter stort objekt lige over jorden. Objektet var stillestående i 2 minutter, og det havde to kraftige lyskegler, som nåede jorden. Objektet ligesom trak lyskeglerne til sig, hvorefter observatøren tilkaldte 3 personer, der opholdt sig i et tilstødende rum. Alle løb ud i haven for at iagttage fænomenet.

Ude i haven opdagede observatørerne, at der var to svage lys på objektet, dér hvor lyskeglerne var forsvundet. Objektet bevæ-

gede sig herefter i en halvcirkel, hvorunder der blev tændt flere forskelligt farvede lys under objektet samt på siden. Med ét havde objektet retning direkte mod observatørerne, det stoppede dog 2–300 meter før, fløj tilbage samme vej, drejede mod nord og var pludselig væk, forsvundet.

Observatøren samt et af vidnerne havde under observationen åndsnærværelse nok til at tage et fotografiapparat med. De tog begge et par billeder, men desværre var objektet ikke synligt på fotoene, der var helt mørke. Begge fotografiapparaterne var af en type med fast tid og blænde og således ikke beregnet til natteoptagelser uden brug af en kraftig lyskilde (blitz); dette er antagelig grunden til, at billederne mislykkedes.

Fra 4600 Køge rapporteres kl. ca. 21.00 om et objekt med kurs mod øst.

C.H.

---

scandi-rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

„Flyvende tallerkener“ i svensk TV

Den 14. september kl. 18.05 sender svensk TV et program med titlen „Flyvende tallerkener – tør man være interesseret i det?“ Udsendelsen, der er i farver, varer 25 minutter og sendes i program 1.

Udsendelsen sendes som et led i en række ungdomsudsendelser hveranden tirsdag. Det er ungdomsredaktionen i Karlstad, der står bag; producenten Ulf Schenkmanis er selv interesseret i UFO'er.

(se billede næste side)

Thorvald Berthelsen, UFO-Sveriges formand, har virket som konsulent under indspilningerne. Udsendelsen skal handle om unge og deres UFO-interesse. Der vil bl. a. blive vist klip fra Köping UFO-forenings ungdomsafdeling, som tæller omkring 30 medlemmer under 24 år. Der vil også være scener fra foreningens observationsaftener.

To vidner til en UFO-observation nær Mossgruvan, Tony Ovesson og Jonny Johansson, bliver interviewet om deres oplevelse i 1973 på nogle slaggehøje ved en gammel mine.

En af grundene til, at man har valgt Köpings UFO-forenings ungdomsafd., skyldes for det første, at afdelingen er meget aktiv; men det faktum, at skoleelever siden sidste år har kunnet vælge UFO-studiet som frit selvvalgs fag, har sikkert også haft indflydelse. For de elever der har valgt UFO som fag, har Thorvald Berthelsen været lærer.

For dem, der har mulighed for at tage Sveriges TV 1 den 14. september kl. 18.05, venter der sikkert, om ikke en oplevelse, så en udsendelse af de usædvanlige.

C.H.

Udlandet:

I Mannheim er oprettet en ny UFO-gruppe, der hedder CENAP (Centrales Erforschungsnetz Aussergewöhnlicher Phänomenes) som vil prøve at opklare UFO-hændelser i Tyskland. CENAP's formålsparagraf er meget lig SUFOI's, så mon ikke vi i fremtiden vil høre interessant nyt fra denne gruppe.

KML.

De to mænd bag det svenske TV-program om UFO, Ulf Schenkmanis (længst til venstre) og Thorvald Berthelsen i samtale under optagelsen. I forgrunden lydtekniker Jan Bäckman.

UFO-VEJ OVER NORDSVERIGE

Den 9. maj 1976 og nogle dage frem indtraf en række nærobservationer i det nordlige Sverige.

UFO-Sveriges distriktschef Gunnar Thorén har haft en travl tid, og det har ikke været let for ham, bl. a. på grund af de store afstande.

Denne artikel bygger derfor dels på Thoréns interview med vidner, dels på rapportskemaer, telefonkontakt med Duff Deutgen fra Norrländska Socialdemokraten og artikler fra NSD, som på forbilledlig måde hurtigt har fulgt hændelserne op. Den første observation stammer fra den 9. maj kl. 21.15 udenfor Kiruna. Observatørerne var Nils Aspenhult, hans hustru Barbro samt børnene Elisabeth og Mikael.

Nils Aspenhult fortæller:

– Vi var på vej hjem fra sommerhuset ved Laxfors, og da vi passerede vandrensningsværket ved Tuolluvaramyren, råbte Mikael, at vi skulle kigge ud.

– Vi så da et mærkeligt flyvende objekt, som var på vej mod flyvepladsen. Et fly var det ikke, hvorfor jeg sagtnede farten på bilen, samtidig med at jeg rullede sidevinduet ned.

Objektet var cigarformet, men markant tykkere og buttet foran, hvorimod det var tyndere bagtil. Efter det vi kunne se fandtes der ikke vinduer eller udragende dele på den.

– Fartøjet havde en meget klar farve, nærmest hvidlig eller mat lysegrå. Barbro påstår at den var selvlysende, som om den afgav et lysende skær. Den fløj helt lydløst og roligt, nærmest langsomt, mod vest.

Den var 1000 meter fra os og så ud til at være ca. 200 meter oppe. Skal jeg opgive størrelsen, så var den mindst tre meter lang. Vi observerede den i tre minutter.

– Vi er helt sikker på, at det ikke var en sky eller en form for genspejling. Objektet sås netop meget tydeligt og stod som en kontrast mod skyerne på himlen. I øvrigt er det lyst om aftenen ved denne tid.

Objektet iagttoges desforuden over byen Kurravaara, 11 kilometer nord for Kiruna, samme aften.

Seks personer så lignende UFO

Den næste observation skete umiddelbart før klokken tolv, mandag den 10. maj. Seks personer forklarer samstemmende, at de så et fem meter langt objekt, nærmest som en flykrop, dog uden vinduer.

Hændelsen fandt sted et stykke syd for Kalixälven på vejen fra Masugnsbyn.

Fem af observatørerne er skovarbejdere, som bor i barakker ved vejkanten. To af dem, Erik Nuosiainen og Eero Matinlompolo, fortæller:

– Vi stod uden for barakken og så denne lydløse tingest. Den stod stille i luften, men bevægede sig siden langsomt og forsvandt mod nord. Inden den forsvandt, var farten blevet meget stor; den fløj lige over trætoppene.

– Vi tager os aldrig af det når et fly flyver over her. Men det her virkede meget mærkeligt, hvorfor både tidspunkt og flyveretning har fæstnet sig.

Pippende signaler på båndoptageren

Den 23-årige chauffør Jan Nilsson var i bil på vej mod området, og han fortæller følgende:

– Jeg kørte med en fart på ca. 70 km/t, da min båndoptager pludselig døde midt i et musikstykke. Jeg tænkte først at båndet var kommet i uorden, og tog det ud. Det fejlede intet. Radioen skal ved denne manøvre automatisk koble ind, men den forblev stille. Jeg satte kassetten tilbage.

– Jeg hørte nu tre pip-signaler efterfulgt af en brusen; dette gentog sig flere gange. Samtidig opdagede jeg et objekt ca. 200 meter foran mig. Det cirklede over et fyrretræ til venstre for vejen. Båndoptageren peb fortsat korte morsesignaler, tre og tre ad gangen.*)

– Jeg havde nu standset bilen, motoren

---

*) NB: Teknisk kyndige: Kom med ideerne! Kan disse „pip" være interferens – og kan rytmen med 3 pip plus en brusen give nogen ledetråd m. h. t. UFO'ets „fremdriftsmaskineri"? *red.*

gik i tomgang. Objektet var gråt, metallisk med skinnende kanter. Det så ud som var det konstrueret af menneskehænder.

– Det lignede en flykrop, men uden vinger. Det steg sagte opad, samtidig med at det kom imod mig langs vejen. Efter 10–15 sekunder forsvandt det med ufattelig hastighed nordpå i en bue, lige over trætoppene.

– Den pippende lyd forsvandt da objektet begyndte at stige, og jeg kunne ikke høre nogen lyd udefra, trods det at jeg havde rullet sideruden ned. Siden gik båndoptageren i gang og musikken begyndte præcis hvor den var stoppet.

– Jeg har kørt denne vej mange gange før, men noget sådant har jeg aldrig set. Vejrballoner kender jeg, men det her var ikke en ballon. Jeg er heller ikke interesseret i, eller har læst noget om flyvende tallerkener, men hvad var det, jeg så?

Jeg var hos lægen den 7. maj og fik undersøgt mit syn samtidig med en helbredsundersøgelse. Jeg havde en synsfejl på 1,0 på begge øjne!

Flere observationer ved robotbase

Fru Mona Karlsson (gift med direktør Stig Karlsson, RFN's Robotbase, Vidsel, observerede mystiske objekter ved to lejligheder tirsdag den 11. maj.

Fru Karlsson, som selv i seks år har arbejdet på robotbasen, fortæller:

– Det var ved ni-tiden om morgenen, og vi kørte på Alvikssletten, omkring 10 km før Antnäs. Jeg havde min 9-årige søn Lars-Erik med, og vi så da begge to, på højre side, et objekt, som lignede en af robotterne**) fra RFN's robotbase i Vidsel.

– Objektet hang stille i luften over en ødegård. Vi havde ikke tid til at stoppe og se nærmere efter. Efter ca. 500 meters kørsel så Lars-Erik et tilsvarende objekt. Jeg havde da ikke selv mulighed for at kigge, fordi jeg kørte. Ingen af os har tidligere set noget lignende. Jeg tænkte det måske havde en sammenhæng med en flyveøvelse, eftersom vi flere gange så Draken-fly i lav højde.

– Det mest fantastiske hændte på hjemvejen, da Lars-Erik lå og sov på bagsædet. Klokken var da 14.30, og vi var kommet til Pålsträsk, 10 km før Älvsbyn. Pludselig kom et lignende objekt flyvende fra venstre. Det fløj i lav højde ca. 15–20 meter foran bilen. Det krydsede vejen og dykkede ind i skoven på højre side. Objektet var gråt og lignede en Robot. Jeg kørte til, men han bremsede ikke og jeg så ikke om det landede.

– Bagefter var min første tanke, at en robot fra RFN var på vildspor. Et fly var det absolut ikke.

Slukkede radiomodtager i Kalix

Torsdag den 13. maj fandt en ny observation sted. Fru Majvi Juntti, boende i Rian, Kalix, fortæller:

– Det var ved 14-tiden; jeg var sammen med børnene ude på gårdspladsen. Min søn Christer, som er 11 år, sad inde i huset og lyttede til radioen.

Pludselig hørte vi en hård lyd, og jeg råbte til børnene: „Nu kommer der en helikopter!" I samme øjeblik opdagede vi, at det ikke var en helikopter. I stedet så vi et fladt rundt, ca. fem meter i diameter, gråt objekt, som sagte svævede lige over trætoppene.

– Objektet havde ingen vinduer, og lyden lignede hverken helikopterstøj eller den støj, der opstår, når et fly passerer. Jeg fik den fornemmelse, at det ligesom pejlede sig ind på os, det føltes sært.

– Samtidigt med at objektet passerede over gårdspladsen, råbte Christer inde fra huset og undrede sig over, hvorfor radioen lige pludselig døde.

– Da den passerede lige over os, accelererede den markant og forsvandt bort over Kalix-elven. Den kom fra nord og forsvandt mod sydsydvest.

Officielle instanser tvivlrådige

På Kirunas geofysiska Institut kender man intet til objektet. – Vi er uskyldige, siger Georg Gustafsson. Vi har ikke noget sådant i gang nu.

Vejrtjenesten på Kiruna Flyveplads ved heller intet om objektet, eller hvad det kan være. – Vi sender kun balloner op for at måle skyhøjder, men det er længe siden vi sidst har gjort det, da et apparat er i stykker, oplyser man fra vejrtjenesten.

Selv Esrange rumstation stiller sig spør-

**) Robot er en svensk rakettype, normalt frembåret af Lansen-fly.

gende til observationerne. – Vor virksomhed med både balloner og raketter ligger stille for øjeblikket, oplyser man.

Trafikledelsen ved Norrbottens flyeskadrille i Kalix fortæller, at militære fly var i Kirunaområdet om mandagen. Der var fire Lansen, der passerede nær Masugnsbyn ved tolvtiden, og kort efter fire mere. Det kan ikke være dem, der er observeret; flyveretningen passer ikke. Lansen flyver altid med flere hundrede km/t, de står aldrig stille i luften. På F21 siger man også, at der ikke forekom nogen robotskydninger fra fly. Man anser det også for udelukket, at et fly skulle kunne have tabt en robot, en brændstoftank eller lignende.

Sikkerhedschef Yngve Rehnström på robotbasen RFN i Vidsel siger:

– Det er helt udelukket at nogen af vore robotter har været på gale veje. Vi afskød nemlig ikke en eneste robot hverken mandag eller tirsdag.

Helikopterskolen i Boden siger, at man ikke har haft nogen flyvninger.

Civilingeniør Mats Bröms ved FOA i Stockholm siger angående radiosignalerne:

– Overførelse af radiosignaler til et apparat kan forekomme, selv om den ikke er indstillet på den rigtige frekvens. Det kaldes intermodulation og der kræves en meget stærk sender til det.

– Men så stærke, at de kan stoppe en båndoptager, findes næppe. Et eller andet relæ i apparatet kan være blevet påvirket, eller den kan jo helt enkelt være stoppet af sig selv. Men da burde radioen have virket i al fald. Det virker konstig! (løjerligt).

UFO-Information 4/76
Thorvald Berthelsen/C.H.

NORGE:

Mysteriet på Espevær i Bømlo

Landingsavtrykk efter uidentifiserte luftfartøyer dukker opp fra tid til annen, og rundt om påsketider ble et slikt avtrykk oppdaget på Espevær, en liten øy vest for Bømlo med vel 300 innbyggere.

Vestlandsaviserne var først ute med reportasjer fra stedet og bragte fotos av avtrykket fra alle mulige vinkler. Mange teorier ble lansert, men ingen levde dagen over.

Sammen med min redaksjonsmedarbeider, Egon Nielsen, besøkte vi Espevær søndag 25. april for å ta jordprøver og intervjue folk fra stedet. Det var 10 mil å kjøre hver vei + to bilferger og båtskyss over til øya, så leserne må forstå at det ikke er enkelt å være feltforsker i Vest-Norge. Men vi sørget for å opprette kontakt med en UFO-interessert på stedet, noe som sparte oss for nok en tur til Espevær.

For da mandagen kom, kunne vi lese i Bergens Tidende at avtrykket var en såkalt heksering (en soppdannelse). Det var dosent Eckblad ved Bergen Museum, som var kommet til den konklusjon ved å studere bildene av avtrykket. Og dermed var „krigen“ i gang.

„Vår mann“ på øya fikk i oppdrag å ta tre nye jordprøver fra forskjellige steder i ringen, og disse ble sendt i likhet med de første prøvene, til Statens Høyskole for Plantevern på Ås. Så var det bare å vente på resultatet av prøvene, og det kom torsdag 20. mai, og viste – som ventet – ikke antydning til sopp!

Og her er den skriftlige analysen fra statskonsulent Årsvoll:

Norsk UFO Center v/ Elbjørg Fjeldberg/
Boks 84/2001 Lillestrøm.

Ås 19. mai 1976.

Undersøkelse for hekseringsopper i gresstorv fra Espevær i Bømlo

Vi har undersøkt de innsendte gresstorvprøver fra det „eggformete avtrykket“ på Espevær i Bømlo.

Prøvene gir ikke grunnlag for å anta at „avtrykket“ skyldes hekseringsopper.

På det nåværende tidspunkt skal vi likevel ikke utelukke at slike sopper kan ha vært årsak til skaden, men dette er trolig lite sannsynlig. En bør følge utviklingen på stedet utover året, og eventuelt frempå eftersommeren eller høsten ta ut nye prøver av gresstorven fra selve „avtrykket“ og umiddelbart utenfor dette. En bør også under-

søke stedet for eventuell oppvekst av „hatt-sopper".

Med hilsen

Statskonsulenten i plantevern
1432 Ås–NLH.
Kåre Årsvoll (sign)

I og med at dosent Eckblad har gått tilbake på sin teori om heksering, vil det ikke bli tatt flere prøver av oss fra gresstorven i avtrykket.

Avtrykket er satt på en slette med 5–7 graders helling. Ringen er 63.40 meter i omkrets og er rørformet.

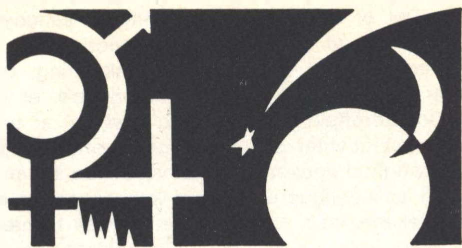
Lengden er 25.60 meter og bredden: 14.40 meter. Dybden i ringen varierer fra 3 cm til 10 cm, og er dypest i nedre kant. I den ene svingen er flere stener trykket ned i bakken og noen er avskrubbet som om noe har gnuret på dem. Bredden på sporet er jevnt over 30 cm.

Konklusjon:

1. Det har lykkes oss å tilbakevise en meget dårlig begrunnet påstand fremsatt med megen autoritativ tyngde, ved hjelp av store overskrifter på første side av Vestlandets største avis: Bergens Tidende.
   UFO-historien er rik på slike, og lignende bortforklaringer. Denne gang gikk det ikke. Det kostet oss noen kroner, men det var vel anvendte penger.
2. Et luftfartøy av ukjent opprinnelse må formodes å ha satt avtrykket på Espevær i begynnelsen av oktober 1975.
   a) Landingen må ha foregått om natten, da en landing om dagen sikkert ville ha blitt sett av en eller flere personer.
   b) Efter å ha vært „innom" alle tenkelige og utenkelige teorier og forklaringer, står bare denne ene mulighet tilbake. En mulighet vår empiriske viten om „landings-avtrykk" gir sterke indisier på.
   c) Jordsmonnets struktur tatt i betraktning, mener vi at gjenstanden som er årsak til avtrykket, må ha hatt en vekt av 160–200 ton.
3. Videre forskning av opprinnelsen til avtrykket er vanskelig og vil kreve kapital som vi ikke kan stå inne for. Men det ville være ønskelig at Det Norske Luftforsvar i hvertfall gjorde et FORSØK på å finne ut av HVA og HVEM det er som har krenket norsk luftterritorium og har foretatt en landing på Espevær.
   Det heter Luftforsvarets Observasjonsgruppe. Vi skulle tro navnet forpliktet dem til å forske i slike saker og ikke bare nøye seg med å se på sporet og så uttale at videre undersøkelse er en politisak!

NUFOC-vest, vil ha saken under overvåking i tiden fremover, og vår rapportør på Espevær vil holde oss underrettet hvis der skulle dukke opp nye momenter. F.W.K.

KIG PÅ HIMLEN . . .

Af E. Amby Knudsen

I dag er vore teleskoper så kraftige, at de sandsynligvis trænger ud til grænserne for det observerbare univers. Vi er måske derfor nær grænsen for vort videnskabelige kendskab til universet hvad angår dets udstrækning i tid og sted, og de kosmologiske slutninger af de observationer, som nu gøres, har fået en betydning uden sidestykke.

Således skrev astronomen Sir Bernard Lovell for år tilbage, og hvorvidt disse synspunkter holder stik, vil fremtiden vise. Men ét synes at stå klart. At universets dimensioner er så enorme, at en egentlig løsning af universets gåder ligger mange hundrede år ud i fremtiden, hvis det overhovedet er muligt nogensinde at løse dem.

Egentlig har jeg selv den opfattelse, at en endelig løsning på dette spørgsmål heller ikke har nogen praktisk positiv betydning for menneskehedens fortsatte eksistens.

Tværtimod kan det forekomme sandsynligt, at det vil være umuligt, p. g. a. uforudsete konsekvenser at eksistere som menneske den dag da mysteriet er løst.

Jeg vil også tillade mig at stille spørgsmålstegn ved, hvorvidt denne intensive forskning overhovedet udføres for at forbedre forholdene på Jorden. Dette påskud vil jo altid være et undskyldende moment for vore videnskabsmænd, der på den måde kan få fuld samfundsdækning for at få tilfredsstillet den nysgerrighed, der altid har eksisteret for det mystiske og ukendte. Men spændende er det i hvert fald. Om vi så er villige til at betale en pris for en evt. opklaring af universets gåde, er en helt anden sag.

Der gøres en stor indsats i så henseende. I disse år forberedes ibrugtagelsen af verdens største teleskop, 2100 meter over havet i Kaukasus. Hovedspejlet har en diameter på 6 meter og rækker mere end 5 milliarder lysår ud i rummet.

Der er blandt videnskabsmænd stor uenighed om universets oprindelse og udvikling, men det, der volder de største hovedbrud, er dog nok, **hvor selve stoffet er kommet fra.**

Der kendes i dag flere kosmologiske muligheder, hvor „Det pulserende univers" nok er det mest kendte. I denne teori forudsætter man, at der ingen begyndelse og slutning er og at universet til stadighed pulserer mellem kontraktion og ekspansion med et interval på max. 60 milliarder og min. 25 milliarder år.

Med andre ord vil stoffet efter eksplosionen spredes i rummet indtil energien er opbrugt og ekspansionen afløses af en kontraktion, der så, når alt stof igen er samlet, udløser en ny eksplosion o.s.v.

En anden teori, „det statiske univers" går i korthed ud på, at en egentlig skabelse aldrig har fundet sted, men at der hele tiden dannes nyt stof i form af brintatomer, efterhånden som de fjerneste galakser forsvinder udover universets grænser. Disse brintatomer danner så nye galakser, således at der til stadighed er balance i rummet.

Denne nyskabelse sker imidlertid så langsomt, at den ikke kan måles.

Det er svært at tage stilling til sandsynligheden af en af de mange teorier der er fremsat, men hvis den rødforskydning, der er konstateret i galaksernes spektre, er en Dopplereffekt, er der ingen tvivl om at universet udvider sig, og at galaksernes flugthastighed øges med deres voksende afstand. Til anskueliggørelse heraf kan anvendes en julekage med rosiner i, der sættes til hævning, hvor rosinernes afstandsforøgelse vil være mest udtalt i kageoverfladen, hvor ekspansionen er mest udpræget!

Det synes ufatteligt, at der findes mælkevejssystemer i det ydre rum, der fjerner sig fra os med lysets hastighed, men meget tyder på, at det er en kendsgerning.

At tale om et univers med eller uden afslutning giver en følelse af magtesløshed og fortvivlelse, men hvis der virkelig er tale om disse hastigheder, vil universet jo i realiteten, på en måde for en iagttager, ophøre i det ydre rum (ca. 10 milliarder lysår), hvor galakserne fjerner sig med lysets hastighed – og dermed heller ikke mere eksisterer i „vores verden"?

PLANETPOSITIONER MEDIO OKTOBER

Planet	opgang ca.	nedgang ca.	står i stjernebilledet
Merkur	kl. 4.20 i Ø	kl. 17.00 i V	–
Venus	kl. 10.00 i SØ	kl. 18.00 i SV	–
Mars	kl. 8.00 i SØ	kl. 17.30 i SV	Vægten
Jupiter	kl. 18.20 i NØ	kl. 10.35 i NV	Tyren
Saturn	kl. 24.00 i NØ	kl. 15.30 i NV	Krebsen

Da Merkur er vanskelig at observere, kan det oplyses at denne planet bedst findes som morgenstjerne mellem 28. sept. og 25. oktober og som aftenstjerne indtil 18. september.

E. Amby Knudsen

Rumskibe i Skive

I samarbejde med Skiveegnens Erhvervsråd arrangerer SUFOI en kæmpe UFO Udstilling i dagene 13.–19. august på Skive Handelsskole.

Der vil endvidere blive afholdt offentligt foredrag om UFO'er fredag den 13. august klokken 20.00 på Skive Gymnasium.

Udstillingen har åbent fra 10 til 13 og fra 16 til 19 hver dag i perioden.

Der vil blive lejlighed til at se fotos og rekonstruktioner fra kendte og mindre kendte observationer. UFO-detektorer fra UFO-sagens barndom og ind i en fjern fremtid, kendte fupnumre, morsomheder om UFO'er, officielle udtalelser fra hele verden, der vil være lysbilledfremvisning og båndafspilning hele tiden, og hele ugen vil der være mulighed for at snakke flyvende tallerkener med ligesindede.

Der er fri entré, idet udstillingen er et led i festugen omkring Skive bys 650 års jubilæum. **OK.**

Fortæl alle og enhver om udstillingen og foredraget – og mød selv op, hvis De kommer på Skive-kanten!

rumfarts - notitser

ved Flemming Ahrenkiel

MARISAT-A: Ifølge planerne skulle den første satellit i en serie af maritime satellitter, kaldet Marisat, være opsendt fra Cape Canaveral den 19. februar i år. Det nye satellitsystem skal medvirke til hurtig og sikker kommunikation mellem skibe til havs og landstationer. Den største bruger af Marisat-systemet de første par år vil være den amerikanske flåde, hvorefter kommerciel skibsfart kan anvende satellitterne. Marisat-A anbringes i en geosynkron bane over ækvator på 15° vestlig længde over Atlanterhavet, den vejer 655 kg og vil have maksimums- og minimumshøjder over jorden på hhv. 36.762 og 185 km efter opsendelsen. I sin faste bane vil højden være 35.788 km. Senere på året opsendes nr. 2 i serien, Marisat-B. (76-22)

HELIOS 2: Den tyske sol-satellit Helios 2, opsendt i samarbejde med NASA, passerede den 17. april første gang gennem sit nærmeste punkt til Solen. Afstanden var 0.29 astronomiske enheder, eller næsten 3 mill. km nærmere Solen end sin forgænger Helios 1. (BIS 4/18)

VENUS 9 og 10: NOVOSTI meddelte i marts, at de russiske Venussonder Venus 9 og Venus 10 i løbet af de sidste 5 måneder havde udført hhv. 75 og 71 omkredsninger af Venus, 230 mill. km fra Jorden. Selvom det fastlagte program var heldigt gennemført, modtog det russiske kommunikationscenter stadig data fra sonderne. (BIS 6/18)

LAGEOS: En satellit, der mest af alt ligner en gigantisk golfbold, opsendes af NASA i maj måned (formodentlig d. 4.). Satellitten, døbt Lageos, skal anvendes til at indsamle oplysninger om bevægelser i jordoverfladen, polbevægelser samt præcist fastlægge placeringen af forskellige områder på Jorden. Satellitten har fået sit navn som en forkortelse for Laser Geodynamic Satellite, idet satellitten, der ikke selv indeholder elektroniske komponenter, skal fungere som reflektor for laser-stråler, opsendt fra jordstationer. Lageos er en aluminiumskugle med messingkerne og måler 60 cm i diameter og vejer 411 kg. Den er forsynet med serier af ialt 426 reflekterende prismer på overfladen. Ved hjælp af Lageos og laserteknikken kan bevægelser på jordoverfladen af størrelsesordenen 2 cm registreres. (N.N. 76-67)

15 ÅRS JUBILÆUM: For femten år siden, den 5. maj 1961, sendte USA sin første astronaut ud i rummet. Det var astronauten Alan B. Shepard i Mercury-kapslen Freedom 7. Den 1215 kg tunge kapsel landede i Atlanterhavet 15 min. og 22 sekunder senere, efter at have nået 186.5 km's højde og en tophastighed på 8288 km/t. (N.N. 76-72)

SKYLARK-UHELD: Opsendelsen af det amerikanske Røntgen-teleskop fra australsk jord med den engelske raket Skylark gik ikke som beregnet. Teleskopet opsendtes den 12. maj og skulle bl. a. undersøge resterne fra en supernova, kaldet Puppis A, der befinder sig omkring 10 billioner km fra jorden. Grundet en fejl i raketmotoren under opsendelsen kunne teleskopet ikke rettes ind som ønsket. Forsøget betegnes dog ikke som mislykket, idet en del data blev målt, og teleskopet bragtes uden uheld tilbage til Jorden med faldskærm efter endt opgave. (N.N. 76-92)

YURI GAGARIN: Også USSR kan i år holde et 15 års jubilæum. Den 12. april i år var det 15 år siden Yuri Gagarin udførte sin pionertur i rummet. I denne anledning udtalte general Alexei Leonov bl. a.: „Inden for de sidste 5 år er der opsendt 496 rumsonder fra russiske cosmodromer. 35 kommunikationssatellitter har været eller er i gang på forskellige tidspunkter for TV, radio og telegrafisk kommunikation, 18 meteorologisatellitter holder øje med vejret, og omkring 400 satellitter af Cosmos-serien og adskillige stationer af Prognoz-serien har været i aktivitet for videnskaben." (BIS 6/18)

HEAO: Det første eksperimentelle udstyr til det første Høj Energi Astronomi Observatorium (HEAO), der er planlagt opsendt af NASA, er nu blevet leveret. Det første observatorium, HEAO-A, der skal opsendes i 1977, skal udføre sine opgaver i løbet af 6 måneder, og skal primært medvirke til en større forståelse af de højenergetiske forhold i rummet, bl. a. lokalisering af røntgenstråle-kilder samt disses størrelse og struktur. HEAO-B planlægges opsendt i 1978 og HEAO-C i 1979. (N.N. 76-100)

/Fl.A.

Kort fra UDLANDET

ved Flemming Ahrenkiel

I denne rubrik bringes udpluk fra den mængde materiale, som SUFOI modtager via korrespondance med UFO-organisationer og enkeltpersoner over hele Verden. Det er en broget bunke, bestående af bl. a. avisudklip fra udenlandske aviser, mindre artikler og andre ting, der beskæftiger sig med emnet UFO'er.

Det første klip behandler et emne i Frankrig, men er modtaget fra Argentina, tilsendt af Jane Thomas. Det er et klip fra avisen „La Opiniòn", Buenos Aires, og er dateret 30. marts 1976:

Paris. – BEKRÆFTER DE FLYVENDE TALLERKENERS EKSISTENS: Sidste nat bekræftede højtstående, franske militærfolk og videnskabsmænd indirekte, at UFO'er virkelig eksisterer. I den sidste TV-Aktuelt udsendelse på kanal 3 i det franske TV (FR 3) kom tre militærpersoner og tre videnskabsmænd med udtalelser, der afslørede en del ting.

Oberstløjtnant Alexis fra det franske flyvevåben hævdede, at militærpiloter havde haft 2600 observationer af UFO'er. Blandt landingstilfælde rapporteret af øjenvidner og undersøgt af Gendarmeriet (det franske politi, som af Indenrigsministeriet har fået til opgave at indsamle rapporter om disse fænomener) havde luftfartseksperter fundet 8, som man betegnede som autentiske. Alexis fortalte ligeledes, at ca. 4 pct. af de mange rapporter, der var blevet registreret, var fundet uforklarlige.

Efter en kommentar fra kaptajn Funk, radarspecialist, kom sergent Cordonant med en personlig oplevelse:

„Jeg husker – fortæller han – at jeg engang var i færd med at dirigere et fly, ved hjælp af radar, mod Dijon. Pludselig kom et andet fartøj tilsyne på radarskærmen. Det bevægede sig i retning mod flyet, men var umuligt at identificere. Da der kunne være fare for en kollision, bad jeg flyet om at ændre kurs. Det uidentificerede objekt fortsatte fremad. Det mest bemærkelsesværdige var, at fra en begyndelseshastighed på 300 km/t accelererede tingesten til mere end 4000 km/t. Denne acceleration ville have revet et normalt fly fra hinanden." Sergent Cordonant er selv radarspecialist på en flybase.

Begge radareksperter holdt fast ved, at den reflektion der kommer på radarskærmen, når et UFO daler nedad, ligner refleksen fra en bakke eller et bjerg.

En specialist fra National Center of Space Studies (CNEE) fastslog ligeledes, at „alle videnskabsmændene var enige om, at UFO'er ikke er forårsaget af en jordisk teknologi . . . der findes imidlertid en vis afvisende holdning overfor disse problemer og mange videnskabsmænd foretrækker at ignorere dem".

Rumfartscentrets statistiske undersøgelser indicerer, at UFO'erne af en eller anden uforklarlig årsag synes at blive set over hele verden hovedsagelig i tidsrummet mellem kl. 19.00 og 23.00 lokal tid. Indsamlede øjenvidneberetninger giver også mulighed for at angive objekternes dimensioner, der fortrinsvis varierer mellem 1 og 70 m i diameter.

En af de videnskabsmænd, der deltog i FR 3's interview, fastslog utvetydigt:

„Eksperterne indenfor rumforskningen foretrækker, at man i spørgsmålet om UFO'er indtager en afvisende holdning. Men vi er dog ikke bange for sandheden.“ (AFP)

Et andet klip modtaget fra Jane Thomas, fra avisen Buenos Aires Herald og dateret 14/2-76, kan nok få det til at gyse lidt i læserne, men minder – trods det noget fantastiske indhold – en del om det efterhånden klassiske Betty og Barney Hill tilfælde.

(UP) **„Jeg blev dissekeret af væsener fra et UFO!“:** En kvinde fra Fargo i North Dakota, USA, påstår, at hun sammen med to andre blev kidnappet af et fremmed væsen sidste august og „dissekeret som frøer“, fortæller lederen af Center for UFO Studies.

Kvindens beskrivelse af væsenet og rumfartøjet blev illustreret af en TV-mand, John Coleman fra WLS-TV, til brug i en serie om UFO'er i TV.

„Hun påstår at have været kidnappet,“ siger J. Allen Hynek, en professor i astronomi ved Northwestern University (!), „jeg siger påstår.“

Mrs. Sandy Larson, 32 år, hendes datter Jackie på 15 og Jackies ven blev taget ombord i et UFO, der var landet nær Fargo den 26. august sidste år, og blev her udsat for en gennemgribende medicinsk undersøgelse, fortæller Hynek. Allen Hynek var tilstede i Fargo, da mrs. Larson i sidste måned blev udspurgt under hypnose om oplevelsen. Dr. Leo Sprinkle fra Wyoming Universitetet foretog den hypnotiske udspørgen.

Mrs. Larson fortalte, at de kørte på en hovedvej 65 km vest for Fargo, da de hørte en kraftig støj og fik øje på 8 til 10 glødende, runde objekter på linie. Objekterne var på vej nedad mod jorden. Hun blev bange og stoppede bilen. Efter at objekterne var forsvundet, kørte hun til en tankstation, der lå i nærheden, og opdagede nu, at det var én time senere end hun havde regnet med.

Under hypnosen fortalte mrs. Larson, at et væsen med „elastikbandager som hoved eller elastikbind rundt om hovedet“ udsatte hende og hendes datters ven „for en tilbundsgående medicinsk undersøgelse... selv vore hoveder blev åbnet og der blev kigget på alle dele i vore hjerner...vi blev dissekeret som frøer... klædt af til skindet og undersøgt fra top til tå.“

Hynek fortalte, at datteren følte det som „var hun strandet i en ørken. Hun huskede ikke, hvad der var sket med de andre“. Hendes ven blev ikke hypnotiseret og nægtede at lade sig identificere.

Ikke alle udklip og artikler er lige lette for os at bringe videre til UFO-NYT's læsere. Bl. a. modtager SUFOI jævnligt udklip fra aviser, der er græsk-, portugisisk- eller italiensksprogede. Hvis der blandt UFO-NYT's læsere skulle findes én eller flere, som er hjemme i ét eller flere af disse sprog, og som ville give os en håndsrækning med oversættelser af en del af materialet, ville det blive modtaget med taknemmelighed. Kontakt venligst undertegnede, hvis De har tid og lyst. /Fl. Ahrenkiel

MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION

Spar 20 pct.!

Abonnementstilbud til alle læsere!

Indsend nedenstående kupon — tegn kvartals- eller årsabonnement på

MÅNEDENS BEDSTE SCIENCE-FICTION

og spar 20 pct. I tilgift får du magasinet tilsendt GRATIS.

Løssalgspris: kr. 4,85.
Kvartalsabonnement: kr. 11,65.
Årsabonnement: kr. 46,60.

Jeg bestiller herved:
☐ Kvartalsabonnement kr 11,65.
☐ Årsabonnement kr 46,60

Navn ....
Adresse ....
Postnr. .... By ....

☐ Beløbet vedlagt i check ☐ Indsat på giro 4101278.
Sendes til Dansk Bladdistribution Postboks 2125, 1015 København K.

MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION

EN OBSERVATION I 1915 – men af hvad?

I »Naturens Verden« fra 1920, side 327-331 kan man finde denne interessante beretning:

Et mærkeligt lysfænomen, iagttaget i Grønland

Meddelt ved Morten P. Porsild

I disse dage, da alle aviser taler om gådefulde signaler, der opfattes af de trådløse telegrafstationer rundt omkring i verden, kan måske beskrivelsen af et gådefuldt lysfænomen, set over store strækninger af dansk Vestgrønland, have nogen interesse.

Jeg skal gengive iagttagelserne i den rækkefølge, de blev mig meddelt; selv så jeg uheldigvis ikke fænomenet.

Søndag den 24. januar 1915 var en smuk vinterdag med klar himmel Ved Godhavn havde Solen været oppe til kl. 2, og efter en langvarig skumring blev det ret mørkt. De danske ved stedet var samlede ude på den arktiske station, men en af dem, fru pastorinde Chemnitz, var gået tidligere hjem end de andre, for at tilse sit hus. Derved blev hun vidne til lysfænomenet, mens ude på stationen fænomenet kun sås af stationens grønlandske arbejder, der generede sig for at gå ind og gøre os opmærksom derpå, „fordi der var fremmede".

Inde ved selve Godhavn sås det af så godt som alle, og stedets overkateket, hr. Gert Kleist fik straks den tanke, at det kunne være et eller andet signal. Om efteråret havde vi lige hørt om verdenskrigens udbrud, og alle sind var fulde af gisninger over, hvad denne ville føre til, særlig for Danmark og Grønland. Kleist havde læst om at man ved trådløs telegrafering kunne gøre sig forståelig over uhyre afstande gennem rummet, men han havde ikke nogen synderlig opfattelse af, hvorledes sådant blev iværksat. Ligeledes vidste han, at balloner og flyvemaskiner eksisterede og ville komme til at spille en stor rolle i krigen.

Hans første tanke var da, at det han så, var et signal, enten bestemt for os, eller muligvis af vanvare „kommet helt ud af kursen". I den tanke, at muligvis meddeleren af nærværende linier kunne sidde inde med en „kode", søgte han så nøje som muligt at fæste lysfænomenets skiftende former på papiret. Den hosstående figur er en gengivelse af hr. Kleist' originale tegning, der igen er en af ham selv forfærdiget rentegning af de skitser, han under fænomenet nedkradsede på papirstumper.

Næste morgen kom hr. Kleist ud på stationen med sin tegning og med en beskrivelse af, hvad han havde set. Forinden var rygtet om det nået ud, og jeg havde – måske med et smil – erklæret, at trådløse telegrammer ikke var synlige, og dette var atter nået ind til hr. Kleist. I hans beskrivelse søger han at værge sig imod, at der smiles ad ham og undskylder sin misforståelse. Jeg lader hans beskrivelse følge så ordret oversat, som det er muligt:

I året 1915, d. 24. januar om eftermiddagen kl. 4.20 hørtes en brusen som søgang*) og blev set et lysskær ude lige vesterpå. Det lignede næsten Månens skin [i styrke]. Derefter kastede det masser af lysende stråler, opefter og nedefter og til siderne, omtrent som [visse former af] fyrværkeri, hvorefter det antog udseende, som vist i figur 1. Derefter begyndte det at bevæge sig, voksende i blink opefter og snoende sig. Sådan som figurerne her viser, forandrede det sig [ɔ:

*) Dette iagttoges ikke af hr. Kleist selv og medens nogle fastholdt det, var der mange der benægtede det. M.P.P.

efterhånden antog det de her viste former], indtil det hørte op. Jeg så det ikke [selv] fra begyndelsen, men først da det var som i fig. 1, og så tegnede jeg det straks, da jeg havde den tanke, at det ikke kunne være uden formål, men antog, at det blev os vist som et tegn, idet det muligvis kunne stå i forbindelse med trådløs telegrafering. Da sådan trådløs telegrafering [jo] endnu ikke er set af os grønlændere, så kunne vi af denne årsag let falde på den tanke, at det skønne og forunderlige, der viste sig for os, kunne stå i forbindelse med trådløs telegrafering, med mindre det [kun] skyldtes et fænomen i luften [el. vejret].

Hvor længe fænomenet varede fra sin begyndelse og til det så ud, som er vist i den sidste figur, kan jeg ikke sige, da jeg ikke så på uret. Men fra dets [første] begyndelse til slutningen må der være gået [mindst] 15 eller [højst] 25 minutter.

I figur 5 ses en tågeagtig uklarhed i midten, den tog efterhånden til. I figur 10 ses ved [lysfigurens] øverste dels nedadrettede spids noget som en stjernelignelse [en lysende kerne], som udsendte stråler til siderne og op- og nedefter. Den samme figurs nederste noget til siden hældende del begyndte at blive rødagtig og i fig. 11 var den rød. I fig. 12 blev det hele tågeagtigt og begyndte at forsvinde.

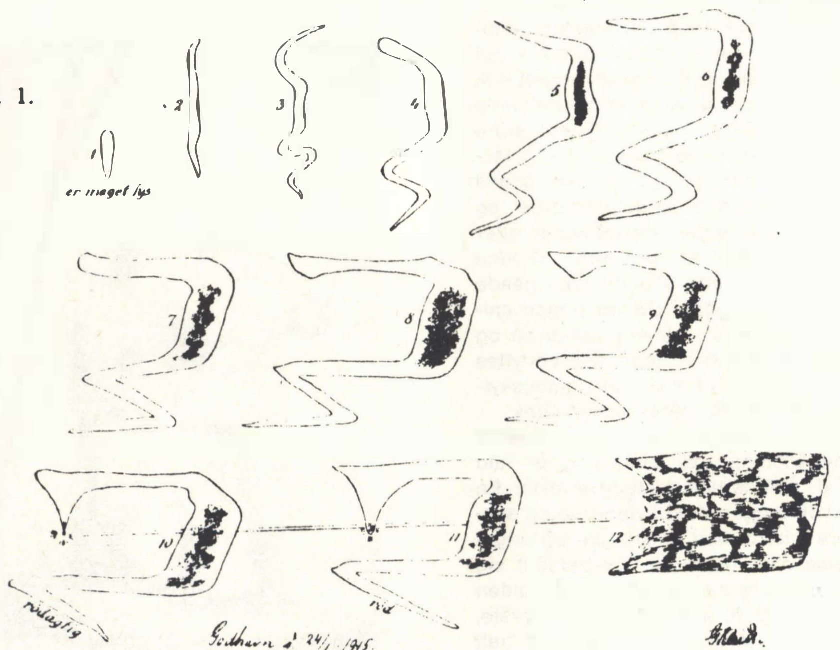
Fra fig. 10 af sås en nøjagtig lige vandret linie gennem lysfigurerne.

Logen Godhavn, d. 21. januar 1915.

G. Kleist.

Ved samtaler godkendtes i det væsentlige denne beskrivelse og Kleist' tegninger af alle, der havde set fænomenet ved Godhavn, ligesom også alle var enige om retningen: ret vest i. Derimod lykkedes mig ikke at få helt overensstemmelse i forklaringerne om fænomenets højde over horisonten. Det, der skønnedes, lå mellem 10 og 20 grader. Heller ikke kunne man blive enige om fænomenets størrelse. Dog havde alle opfattet det som noget stort, og figurerne 8 og 9 kan næppe sættes til mindre end 10 grader i højden. Derimod var alle enige om lysskærets styrke, der var langt stærkere end de stærkeste nordlys og stærkt afvigende fra alt, hvad folk har set af nordlys.

(Fortsættes i næste nummer.)

UFOnaut-beretning fra New Mexico

Under efterforskningen af Walton-sagen fik APRO-undersøgeren Raymond Jordan fat i oplysninger om en mulig UFOnaut-rapport fra Deming, New Mexico, der går tilbage til 1972. Sagen blev videregivet til Patti Morris, som fremlægger følgende rapport og vedlagte tegning, som blev udarbejdet ud fra vidneudsagnene.

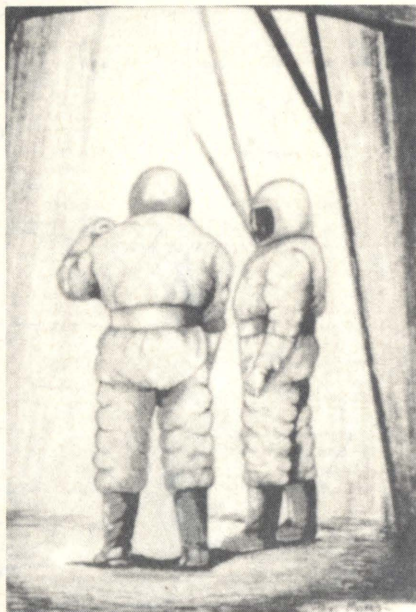
En klar, men mørk sommeraften i juni eller juli 1972 (nøjagtig dato uvis) var Mrs. Hilda McAfee (en kvinde sidst i 50'erne) og hendes ældre mor på vej hjem i bil fra Las Cruces til Deming i New Mexico. Der var temmelig tyndt med trafik på hovedvej 10, da de kørte afsted mod vest med en fart af ca. 100 km/t. Ca. 35 km øst for Deming blev aftenmørket sønderrevet af en blå lysstråle, der skinnede ned på dem fra en tydeligvis kort afstand, ret forude og som udgik fra samme vej, de kørte på. Lyset var enormt og blændende, og Mrs. McAfee beredte sig på at dreje rundt om et objekt, der stod på jorden ret fremme.

Idet hun svingede rundt om objektet, kunne de to kvinder se to mænd badet i det skarpe blå lys, men de fik kun et flygtigt blik på dem. De forekom at være af middelhøjde og temmelig kraftige. De var iklædt store blegblå, vatterede kedeldragter. Mrs. McAfee's mor bemærkede, at de bar brede bælter, som svarede til kedeldragterne, og handsker. Der var ingen distinktioner eller andre kendemærker at se. Mrs. McAfee sagde, at de gik i sorte støvler, som nåede dem til midt på læggene. De var begge enige om, at „mændene" var ens klædt på og bar hjelme, der lignede dem, der benyttes af motorcyklister, med visir (ansigtsbeskytter) (mørk), der skjulte deres ansigtstræk.

Skikkelserne forekom „stive" og syntes ikke opmærksomme på, eller i givet fald uberørte af, kvindernes tilstedeværelse. En af dem havde ryggen mod kvinderne og syntes at være i færd med at arbejde på noget i forbindelse med objektet, der befandt sig over dem, medens den anden vendte siden til og stod ansigt til ansigt med den første, som han syntes at tale til. Begge stod helt nede på jorden, enten ved siden af eller under det formodede objekt og det blå lys, som skinnede på dem fra et eller andet punkt over dem. Alt imedens belyste lysstrålen, der var blevet rettet mod de to kvinder, dem stadigvæk og fulgte bilen, da de kørte rundt om mændene og objektet.

De bemærkede også nogle sorte stave, skønsmæssigt 10–12 cm lange, der var placeret nær „mændene", men ingen detaljer bemærkedes. Selve objektet blev beskrevet som værende uklart, og ingen lyd hørtes. De eneste synlige lys var lyset ovenfra, lyskasteren, og objektet skimtedes svagt som på størrelse med en lastbil, og det svævede højt over jorden. Mrs. McAfee sagde, at hun ikke var sikker, men at de måske delvis har passeret under objektet i deres forsøg på at undgå at ramme det.

Efter at de var kørt forbi mændene og objektet, så kvinderne tilbage, men alt var mørkt, og der var intet spor af det oplevede

sceneri. Senere tænkte de på, at hvad objektet end havde været, så havde det benyttet lyset for at undgå en kollision og så slukket det, da kvinderne var kørt forbi. Mrs. Morris var enig på dette punkt.

Et ejendommeligt aspekt i denne sag er eftervirkningen. Begge kvinder led af en brændende smerte i brystkasse og arme efter hændelsen, og „selv deres knogler" syntes at gøre ondt. Begge damer mente, at smerten skyldtes lyset, som var så stærkt, at det oplyste gulvet inde i bilen og var meget kraftigere end dagslys. Ingen af kvinderne havde nogensinde set UFO'er før og anede ikke deres eksistens.

Ærligheden hos de to kvinder, der var ivrige efter at fortælle om deres oplevelse, gjorde indtryk på APRO-undersøgeren Morris. Mrs. McAfee er hotelværtinde for Mr. „Chaney" Rogers, som er en bror til Mike Rogers, en af de seks vidner til Walton-hændelsen. Det var på grund af Walton-hændelsen, at Mrs. McAfee og hendes mor besluttede at berette om deres oplevelse. Mrs. McAfee mente, at nu ville ingen le af dem.

Yderligere oplysninger om stedet for McAfee-hændelsen: Terræn: fladt ørkenland. – Befolkning: tyndt bebygget. – Vejr: klart, varmt. – Lufttrafik: ingen bemærket. Observationstid: 5 min. Støj/lugt: ingen.

Kilde: APRO-Bulletin, dec. 75/
Torsten Dam-Jensen.

UFO-FOREDRAG i Deres forening?

Vidste De, at SUFOI har en landsdækkende stab af foredragsholdere? – SUFOI har afholdt foredrag på højskoler, efterskoler, aftenskoler, ungdomsskoler og -klubber samt i foreninger af enhver slags over hele landet – og vi kan også arrangere foredrag i netop Deres lokale forening.

Henvendelse til:

SUFOI's Foredragsafdeling,
Ingstrup Allé 35,
2770 Kastrup.
Tlf. (01) 51 11 41.

*

Udlandet:

Fra Bruxelles meddeles:

Expovni-76 var en succes i de 15 dage, den var åben i Bruxelles. Talrige skoler besøgte udstillingen foruden tusindvis af almindelige besøgende.

Den belgiske presse var ikke meget skrivende om udstillingen, men der var udsendelser både i belgisk radio og TV. Flere byer har anmodet om at få udstillingen, bl. a. LIEGE og Virton, som har ønsket at vise udstillingen i 15 dage.

KML.

* * *

UFO-plakaten

i 4 farver – på 4 sprog
er blevet en stor succes.
Har De bestilt?

Den måler 62x93 cm
og koster

KUN 25,- kr.
pr. stk. incl. moms og
forsendelse i kraftigt paprør.

Bestil på **giro 9 11 77 25**

Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte.
og mærk talonen
»FARVEPLAKAT«.

* * *

USAs næste præsident (?) har set UFO

– og vil kræve alle rapporterne offentliggjort!

USA's efter alt at dømme kommende demokratiske præsident Jimmy Carter har ikke blot – som ofte fremholdt i hans taler – et særlig godt forhold til Vorherre, men synes også at kunne skabe det til „de små grønne mænd" fra planeten Mars eller andre fremmede kloder. I hvert fald er han den første mulige amerikanske præsident, der har set „en flyvende tallerken". Han gjorde det – og det bør bemærkes, at der var tyve øjenvidner til dette UFO-fænomen – i 1975. Det skete i Georgia. Carter siger: „Som præsident vil jeg kræve alle de hemmeligholdte rapporter om flyvende tallerkener offentliggjort. Jeg ved, at der findes sådanne fænomener. Jeg har selv set en sådan . . ."

Weekendavisen,
Berlingske Aften,
25. juni 1976.

SUFOI's kommentar:

Ak, ja; naturligvis har man ikke kunnet nære sig for at servere de sædvanlige vitser om „små grønne mænd" og „Mars"; nok så interessant er det jo, at det var en observation med 20 vidner, det drejede sig om. Vi vil naturligvis søge at fremskaffe – og bringe – yderligere oplysninger om hændelsen. Nu må vi så håbe, at Carter – hvis han bliver præsident – også holder ord og ikke (som man kan frygte) af sine embedsmænd bliver overbevist om, at rapporterne fortsat bør være hemmelige „af hensyn til landets sikkerhed" eller hvad de ellers finder på. Vi har jo uheldige erfaringer med Gerald Ford (jfr. UFO-NYT nr. 6/73), der ikke har sagt meget om UFO'er det sidste par år. Men måske er åbenheden noget, der „går over med embedet"?

IOKj

Sats og Lay-out: Sydfyns Maskinsats I/S - Tryk: Lito-Bogtryk